

Ridicarea productivității muncii — factor important în reducerea prețului de cost

Economia noastră, care se dezvoltă pe făgașul socialismului, este o economie sănătoasă, puternică, o economie ce dispune de resurse incuizabile. Asigurarea unui avânt continuu al economiei constituie mijlocul principal de a îmbunătăți neîntrerupt nivelul de trai, material și cultural, al celor ce muncesc — și totodată de a înfrânți forța patriei, capacitatea ei de apărare. Calea asigurării unui asemenea avânt, calea mobilizării largi a marilor resurse de care dispune economia noastră națională, o constituie lupta pentru creșterea neîntreruptă a producției și productivității muncii, pentru reducerea prețului de cost și îmbunătățirea calității produselor.

Aprobând cu căldură Declarația de la Moscova, oamenii muncii din fabrici și uzine sint hotărâți să dezvolte prin munca lor plină de rezultate, cuceririle socialiste de pînă acum ale poporului muncitor. Una din problemele care se îndreaptă acum tot mai mult atenția oamenilor muncii din industrie este problema reducerii continue a prețului de cost. De reducerea prețului de cost depinde sporirea acumulărilor socialiste — necesare dezvoltării mai departe a industriei și agriculturii și întărirea capacității de apărare a patriei — depinde de piață să fie produse mai multe și mai eficiente, să crească, într-un cuvânt, puterea de cumpărare a salariului muncitorilor și funcționarilor.

Practica a dovedit cu prisosință că una din pirghiile cele mai importante cu ajutorul căreia se poate realiza o reducere sistematică a prețului de cost o constituie lupta de zi cu zi pentru ridicarea productivității muncii — adică prin realizarea unui număr sporit de produse cu aceleași mașini și-n aceeași unitate de timp — cheltuielile de organizare a producției se repartizează asupra unui număr mai mare de produse, ceea ce înseamnă, în fond, scăderea costului produsului realizat.

Marxism-leninismul ne învăță că, în ultima instanță, ridicarea productivității muncii este ceea ce chează sușele victoriei socialismului asupra capitalismului. Faptul că la noi, în industria socialistă, oamenii muncii lucrează pentru ei, pentru poporul muncitor, constituie un izvor nesecat de creștere a productivității muncii. Aceasta își găsește expresia în întrecerea socialistă, în inițiativa creatoare a maselor de inovatori și fruntași în producție, care-și însușesc tehnica înaintată, deschizând drumuri noi dezvoltării producției, descoperiri de noi rezerve de creștere a productivității muncii.

Experiența acumulată de întreprinderile fruntașe arată că creșterea productivității muncii are loc, înainte de toate, ca un rezultat al introducerii pe scară largă a tehnicii noi și a procedurilor tehnologice perfecționate, al mecanizării proceselor de producție care necesită un mare volum de muncă, precum și al unei mai bune organizări a producției, al extinderii experienței înaintate și al dezvoltării mișcării pentru inovații tehnice și raționalizări, al ridicării nivelului de cunoștințe tehnice al oamenilor muncii.

În anii puterii populare s-au făcut pași uriași înainte în ceea ce privește introducerea tehnicii noi în toate ramurile industriale. Au fost construite noi întreprinderi, au fost reconstruite și simțitor lărgite o mare parte din întreprinderile existente, a crescut mult nivelul înzestrării lor tehnice. Față de anul 1948, valoarea utilitatului a fost la începutul acestui an de 7,3 ori mai mare în industria metalurgică, de 5 ori în industria petroliferă, de 4 ori în industria carboniferă, de 12,6 ori în industria electrotehnică și a producției de energie electrică etc. Înzestrînd industria socialistă cu o tehnică înaintată, partidul și guvernul au pus la dispoziția oamenilor muncii mijloace puternice în lupta pentru dezvoltarea economiei și ridicarea nivelului lor de trai.

Luptînd pentru o înaltă productivitate a muncii, pe baza mai bune folosiri a utilitatului și a timpului de lucru, colectivul uzinelor metalurgice „I. C. Frimu” — Sinaia — inițiatorul acțiunii desfășurate sub lozincă „Mașinile noastre pot da mai mult!” — a sporit productivitatea muncii în acest an cu 55% față de anul 1953 și, pe această bază, a putut reduce prețul de cost cu 10,68% față de plan.

Sporind cu 41% productivitatea muncii, colectivul atelierului de frîne de vagoane de uzinele „23 August” din București a reușit să dea o producție mai mare cu aceleași cheltuieli de rezerve, să reducă, în felul acesta, în trimestrul III, cu 17% prețul de cost față de trimestrul I. Acest lucru a fost posibil datorită faptului că în acest atelier a existat o temeinică preocupare pentru organizarea muncii și a producției, pentru atragerea în întrecere, alături de muncitorii, a tuturor mașinilor și inginerilor, pentru întărirea disciplinei socialiste a muncii.

Datorită eforturilor creatoare ale oamenilor muncii, nivelul productivității muncii pe scară întregii economii a crescut an de an. Totuși, în foarte multe întreprinderi și ramuri industriale ritmul de creștere a productivității muncii ră-

mine în urma ritmului de creștere a înzestrării lor tehnice. Anul trecut, și din păcate și în acest an, multe din întreprinderile aparținînd Ministerului Industriei Cărbunelui, Ministerului Construcțiilor și Ministerului Industriei Alimentației n-au îndeplinit sarcina de plan privind sporirea productivității muncii, ceea ce a avut drept urmare creșterea prețului de cost.

În unele întreprinderi, conducerile administrative, comitetele de întreprindere și organizațiile de partid nu acordă întreaga atenție îmbunătățirii organizării muncii și întărirea disciplinei socialiste a muncii, în vederea folosirii mai bune a tehnicii. Din cele 4 hierarșii electrice cu care este înzestrată întreprinderea forestieră Telega, doar două au funcționat normal în cursul acestui an. La fabrica textilă „Constantin Ivănuș”, din cauza reparațiilor superficiale și a lipsei de grijă față de agregate, există oriri zilnice în cursul cărora se pierde o producție echivalentă cu aceea a 80-100 de războale. Dacă aceste războale ar fi funcționat normal, numai în primele 10 luni ale anului colectivul întreprinderii ar fi avut posibilitatea să producă, în plus, circa 450.000 m. țesături. În multe întreprinderi există o slabă preocupare față de mecanizarea proceselor care necesită un mare volum de muncă — ceea ce face să se mențină ridicat numărul muncitorilor care execută munca auxiliară. În industria construcțiilor de mașini, de pildă, circa 40% din muncitorii și acum ocupați în muncă auxiliare de deservire a producției. În asemenea condiții mai poate fi oare vorba de sporirea masivă a productivității muncii și deci de reducerea prețului de cost?

Sporirea neîntreruptă a producției în întreprinderile socialiste trebuie să aibă loc, pe de o parte, pe seama ridicării productivității muncii fiecărui muncitor, iar pe de altă parte pe seama sporirii numărului total de lucrători ocupați în producție, în muncă direct productivă.

În numeroase întreprinderi, conducerile administrative, comitetele de întreprindere și organizațiile de partid continuă să ignoreze unul din cele mai sigure și mai încercate mijloace de ridicare a productivității muncii: studierea experienței fruntașilor producției și generalizarea ei. O mai mare atenție trebuie acordată inovațiilor tehnice, nu-i de loc înmulțitor faptul că la întreprinderea „1 Septembrie” Satu Mare productivitatea muncii crește într-un ritm foarte înalt, pentru că aici domnește multă nepăsare față de stimularea mișcării de inovații tehnice și raționalizări în producție.

Tuturor acestor lipsuri trebuie să li se pună capăt cu cea mai mare hotărîre. Este necesar să fie intensificată lupta pentru o productivitate ridicată, ca un mijloc important de a asigura îndeplinirea sarcinilor planului de stat, de a reduce prețul de cost al produselor. Conducătorii de întreprindere și la fel și sporierea permanentă a productivității muncii depinde în mare măsură de ei, de măsurile tehnico-organizatorice pe care le iau. Ei trebuie să ia asemenea măsuri încît utilajele și timpul de lucru să poată fi cât mai bine folosite, să asigure mecanizarea muncii grele, ridicarea permanentă a calificării muncitorilor, lichidarea muncii nerentabile, „în asalt”, a gîtuirilor în producție.

Organizînd și conducînd întrecerea socialistă, comitetele de întreprindere sint chemate să antreneze în lupta pentru sporirea productivității muncii un număr tot mai mare de muncitori și tehnicieni. În consfătuirile de producție și de grupe sindicale, comitetele de întreprindere și de secție să ajute pe muncitori să dezvolte lipsurile care-i împiedică să ridice zi de zi productivitatea muncii, să atragă pe maștri în sprijinirea îndeplinirii angajamentelor pe care și le iau, să organizeze un larg schimb de experiență.

Organizațiile de partid sint chemate la rîndul lor să desfășoare o largă muncă politică de masă. Ele trebuie să arate muncitorilor că întărirea puterii de apărare a patriei noastre și ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc depind de fiecare om al muncii în parte, de munca harnică și plină de inițiativă a fiecăruia. Organizațiile de partid trebuie să explice cu răbdare, tuturor celor ce muncesc, legătura strînsă dintre prețul de cost și cel de vinzare al mărfurilor, încît fiecare om al muncii să-și fie clar că menținerea la un nivel ridicat a prețului de cost și creșterea lentă a productivității muncii în multe întreprinderi constituie piedici în calea aplicării politicii de lătinire a mărfurilor. Organizațiile de partid trebuie să lămurească, pe bază de fapte concrete, că în fiecare întreprindere, la fiecare loc de muncă, există rezerve mari pentru o creștere masivă a producției și productivității muncii, pentru reducerea prețului de cost.

Oameni ai muncii din toate întreprinderile industriale! Sporii productivitatea muncii în vederea reducerii prețului de cost al produselor, în vederea ridicării nivelului de trai al celor ce muncesc și a întărirei patriei!

TELEGRAMĂ

Tovarășului ANTONIN ZAPOTOCKY, președintele Republicii Cehoslovace

Praga

Cu ocazia celei de a 70-a aniversări a zilei dvs. de naștere, vă rog să primiți, tovarășe președinte, cele mai calde felicitări. Vă urez din toată inima multă sănătate și noi succese în munca dvs. rodnică pentru prosperitatea Republicii Cehoslovace democrat-populare, pentru continua întărire a prieteniei frățești dintre popoarele noastre.

Dr. PETRU GROZA

Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romine

În interiorul ziarului:

În ajutorul propagandistului și agitatorului: Republica Populară Romînă — patria noastră liberă (pag. 2-a).

A. Cobirzan — Pe valea Crișului repede (pag. 2-a).

Note bibliografice: B. Bucur — N. Tihonov; Două torente (versuri); V. Oseva: „Vasiok Trubaciov și tovarășii săi” (vol. III) (pag. 2-a).

La a 70-a aniversare a tovarășului Antonin Zapotocky (pag. 3-a).

„Nu” — reînnoirii militarismului german! — St. Voitec: Nestrămătată încredere în țără de granit a forțelor păcii; Sică Alexandrescu: Ne adresăm vouă, oameni de cultură ai Franței; A. Cernea: Franța în fața unei alegeri hotărătoare (pag. 3-a).

Lucrările Congresului unional al scriitorilor sovietici (pag. 4-a).

Puternice ecouri la nota guvernului sovietic adresată guvernului Franței (pag. 4-a).

Numeroși deputați laburiști condamnați declarațiile războinice ale lui Nutting (pag. 4-a).

Comisia financiară a Adunării Naționale franceze s-a pronunțat împotriva ratificării acordurilor de la Paris (pag. 4-a).

Pe întinsul patriei noastre

Intrecere la reparatul mașinilor agricole

GALAȚI (red. ziarului „Viața Nouă”). Muncitorii și tehnicienii de la S.M.T.-Niclești Jianu, din raionul Călmățui, au început din timp reparațiile la tractoare și mașini agricole. Dezvoltînd întrecerea socialistă, ei au reușit să repare un număr de 6 tractoare, 11 pluguri, 6 semănători, 36 boroane, 3 garnituri de grape stelate și altele.

Succese însemnate la reparatul tractoarelor și uneltelor agricole au dobîndit mecanicii Petre Alexandru, Gh. Vasile, Panait Alexandru și alții, care, pe lângă faptul că și-au depășit cu mult sarcinile de plan, au făcut lucrări de bună calitate.

Lucrările de reparații se efectuează în atelierul construit de curînd și dotat cu strunguri, bormașine, freze etc.

Încă o asociație pentru cultura bumbacului în raionul Corabia

CRAIOVA (red. ziarului „Înainte”). Zilele trecute, în comuna Grojdibodu din raionul Corabia a luat ființă o asociație pentru cultura bumbacului, formată din 24 familii de țărani muncitori. În comitetul de conducere al asociației au fost aleși tovarășii Vasile S. Lulu, Petre Mircescu, Ștefan Crăciun, Aurel Popescu și Constantin Gherghina.

Pînă în prezent, în raionul Corabia au fost înființate 4 asociații simple de producție.

Locuințe muncitorești

Cu ajutorul creditelor acordate de stat au fost construite anul acesta un număr de 50 locuințe individuale pentru oamenii muncii din bazinul carbonifer Schitu Golesți.

În luna octombrie 10 din ele au fost date în folosință muncitorilor. (Vlăduț Nicolae, corespondent voluntar).

O nouă stație de radioficare

BIRLAD (coresp. „Scinteia”). — În cartierul C.F.R. din Birlad au fost terminate de curînd lucrările de instalare a rețelei unei noi stații de radioficare. Noua stație, de tipul „Electromagnetica”, are o putere de 150 wați. În casele muncitorilor birlădeni, pe lângă cele 2.600 difuzoare existente, s-au instalat acum încă 150. În fiecare seară se transmite „ora locală”, care cuprinde știri din oraș, reportaje, materiale satirice. Emisiunea locală este urmărită cu mare atenție de birlădeni. Stația de radioficare din orașul Birlad este fruntașă pe regiune.

Consfătuirea inginerilor și maștrilor mecanici care vor pleca în S. M. T.-uri și gospodării agricole de stat

Sîmbătă după amiază a avut loc în sala de festivități a Ministerului Căilor Ferate o consfătuire a inginerilor și maștrilor mecanici care vor pleca în S.M.T.-uri și gospodării agricole de stat, pentru a da acestora sprijin organizatoric și tehnic. Au luat parte peste 650 de ingineri și maștri mecanici din principalele întreprinderi din țară.

La lucrările consfătuirii au participat tovarășii: Gh. Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, Al. Moghioros, D. Coliu, M. Dalea, C. Popescu, Stelian Moraru, conducători ai unor instituții centrale etc.

Consfătuirea a fost prezidată de tov. Chivu Stoica, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri.

S-a dat citire Hotărîrii Consiliului de Miniștri privind măsurile pentru întărirea sprijinului organizatoric și tehnic dat de întreprinderile industriale S.M.T.-urilor și gospodăriilor agricole de stat.

Hotărîrea prevede ca o serie de întreprinderi să detașeze la S.M.T.-uri și în sectoarele mecanice ale gospodăriilor agricole de stat echipe formate din ingineri, maștri și muncitori cu o înaltă calificare. Aceștia au sarcina de a ajuta la buna organizare a atelierelor de reparații, la lucrările de reparații propriu-zise, care trebuie efectuate la un înalt nivel tehnic, și la ridicarea calificării cadrelor existente în S.M.T.-uri și în sectoarele mecanice ale gospodăriilor agricole de stat.

Hotărîrea precizează de asemenea programul și perioada de lucru a echipelor, drepturile de care vor beneficia inginerii, maștrii și muncitorii care urmează să plece la sate, precum și sarcinile ministerelor și ale sfaturilor populare în vederea îndeplinirii prevederilor Hotărîrii.

Tov. P. Moldovan, locuitor al ministrului Agriculturii și Silviculturii, a făcut apel o expunere despre Hotărîrea Consiliului de Miniștri, privitoare la sprijinirea organizatorică și tehnică a S.M.T.-urilor și gospodăriilor agricole de stat.

În numele inginerilor și maștrilor, inginerul Gh. Popescu-Drăghici (Bacău), maestrul Iosif Sandor (Sibiu) și maestrul Atanase Giurgiu (Ploesti) au exprimat îngrijorarea acestora de a munci cu elan pentru îndeplinirea sarcinilor care li s-au încredințat, pentru a traduce în fapt prevederile proiectului Directivelor celui de al-2-lea Congres al P.M.R. cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani.

În încheierea consfătuirii a luat cuvîntul tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, președintele Consiliului de Miniștri, care a vorbit despre însemnătatea acțiunilor de sprijinire organizatorică și tehnică a S.M.T.-urilor și gospodăriilor agricole de stat și despre sarcinile deosebit de importante ce stau în fața inginerilor și maștrilor mecanici care pleacă la sate în acest scop.

Roadele muncii unite

PLOEȘTI (coresp. „Scinteia”). — Zilele acestea a avut loc în numeroase gospodării colective din regiunea Ploesti împărțirea veniturilor. Membrii gospodăriei agricole colective „16 Februarie 1933” din comuna Baba Ana, raionul Mizil, care au aplicat cu succes regulile agrotehnice și au obținut recolte bogate, au primit pentru fiecare zi-muncă 3.200 kg. grîu, 5.300 kg. porumb, 0.650 kg. floarea-soarelui, 0.700 kg. orz, un litru de vin, însemnate cantități de legume și zarzavaturi, precum și cite 14 lei. Colectivistul Ion M. Cocan, împreună cu soția și fiul său au realizat, pînă la sfîrșitul lui noiembrie, 538 zile-muncă pentru care a primit 2.851 kg. porumb boabe, 1.721 kg. grîu, 350 kg. floarea-soarelui, 377 kg. orz, 33 kg. brînză, 14 kg. lînă, 538 litri vin, 4,8 kg. miere, 65 litri țuică, precum și 7.532 lei.

La gospodăria agricolă colectivă „Fillmon Sirbu” din comuna Vadu Săpat, raionul Mizil, împărțirea veniturilor a dovedit încă odată că munca în colectiv este izvor de belșug pentru țărani muncitori. Cele mai mari venituri le-a dobîndit această gospodărie din sectorul viticol, unde planul de producție la struguri a fost depășit cu 80%. Colectivistul fruntaș Ilie Petre a primit, în afară de cele 2500 kg. cereale, 897 litri de vin și suma de 18.837 lei.

Însemnate cantități de produse agricole au primit și membrii gospodăriei agricole colective „I. V. Miclurin” din comuna Bătrîni, raionul Teleajene. Colectivistul Radu Stelian, bunaoară, a primit 2574 kg. porumb, 2282 kg. grîu, 858 kg. cartofi, precum și alte produse.

Intărînd patria, apărăm pacea!

La datorie

Arșița de august încă nu prinsese să se reverse în valuri fierbinți pe străzile cartierului Grivița, dar aerul din cartier era torid, înăbuștor. De pretutîndeni te împresura un fum înecătos, un iz de incendiu. Erau primele zile după memorabilul 23 August 1944. Hitleriștii bombardau sălbatic Capitala. La fel ca și bombardierile americane, bombardierile cu crucă încrîngărită își năpusteau virtuțea de fec îndoesibile asupra cartierelor muncitorești, umlaștii că electroese ura și mișcă pedepsitoare a poporului.

„Marian se repezi afară, scrutî încremenirea clară a cerului. Deodată tresări; se deslușea un huruit îndepărtat. El cunoștea. Avea să vină iar. În curînd vor fi deasupra orașului. Marian, ucenicul de 15 ani de la atelier, se lipi de pereții. „Ce să caut în pivniță? Casa unchiului e mică și șu-

bredă, pivnița la fel. O să stau aici să văd ce-au să mai facă ticăloșii” — se hotărî el. „Unchiul nu s-a întors în noaptea asta acasă, e cu „găzile” și salveze atelierelor de pirjolul bombelor incendiare. Barem eu să-i apăr casa!” — se mai gîndi Marian. Avioanele grele, cu crucea încrîngărită, ajunseser deasupra. Explozii puternice călînară pămîntul. Suflul bombelor aducea de undeva dogoare, parcă dinspre ateliere. „Unchiul e acolo”, Unchiul e acum tătăl lui. Marian își strîmbe pumnii. Exploziile cutremurau văzduhul. În nima lui război — răsunau glasurile lor. Iar dacă vrăjmașii vor cutreza totuși să ne întreprună munca noastră pașnică, să știe că le vom da din pielea ce li se cuvine. Cine umblă să semene prăpăd și pirjol, prăpăd și pirjol va culege.

Cit de adine s-au transformat oamenii noștri — gindește Marian. E deajuns ca ceva să le răscotească sufletul și se ridică toți ca unul. Pentru ei patria nu e un simplu cuvînt, ci e tot ce au cucerit în anii aceștia, toată această viață liberă, nouă, pe care o construiesc zi de zi cu rîmbele lor. Tineri și virsînici, ei și-au pus la inimă Declarația de la Moscova și lucrează de zbirnie uzina. Planul trebuie îndeplinit. Prin munca noastră, întărîm patria. Întărînd patria, apărăm pacea...

„Cuțitul strungului începe să strunjească o piesă de urgență pentru o presă. Privirea-i urmărește încordată pie-

sa, dar gîndurile șefului de brigadă alunecă iar de-a lungul anilor.

Sînt trei ani de atunci. Făcea armata. În ziua aceea participa tocmai la un concurs de tragere. A tras cu toată încercătura în semn. L-a felicitat comandantul.

— Bravo, sergent Ștefanescu Marian.

I s-a dus falma prin unitățile militare ca a unui dibaci trăgător.

Da, de va fi nevoie, nu numai strungul Ștefanescu, ci și trăgătorul Ștefanescu va arăta dușmanilor de ce este în stare...

„Marian ține în mînă piesa străcutătoare ca pe un lucru de mare preț. O așază pe ax. Următorul distanțor va veni de partea cealaltă, apoi scripetele va fi montat. Într-o hală de mașini ori într-un mare depozit, macaraua va transporta piese ori baloturi. Poate va transporta părți de strung ca și acesta din fața lui; poate rotoare și statoare ca acelea la care lucrează prietenii săi din secția de bobinaj; poate generatoare ca acelea gata să fie montate la grupurile electrogene care vor fi trimise la sate să dea lumină; poate primele răcitoare electrice fabricate chiar în uzina lor; poate va transporta într-o mare fabrică de dulciori lăzi de ciocolată și bomboane; iar, de va fi nevoie, va transporta și lăzi cu arme și muniții pentru apărarea Republicii scumpe împotriva dușmanului.

L-a smuls din gînduri gălăgia veselă pe care a simțit-o brigada.

Marian îl îmbrățișă pe tot cu o privire caldă. Da, munca fiecărui pară mică, neînsemnată, dar ce are reversul în munca insufletită a întregului popor, a tuturor popoarelor lașărilor noastre, care stau la datorie de străjă păcii.

I. GIURGIUVEANU

Daruri pentru cei mici

IASI (coresp. „Scinteia”). Zilele sărbătorilor de iarnă sint așteptate cu mare nerăbdare de cei 120 copii al muncitorilor și muncitoarelor de la fabrica „Țesătura” din Iași, găzduiți la creșa și cîmînul fabricii. Ei sint dornici să se adune, ca în fiecare an, în jurul pomului de iarnă și să primească diferite daruri.

Muncitoarele din secția de valorificare a deșeurilor au început să confecționeze daruri pentru copii.

La această secție s-au primit de curînd peste 500 metri molton, țesut din fire economisite, din care citeva muncitoare au și confecționat pînă acum peste 50 de costume pentru copiii din cîmîn. De asemenea, s-au mai confecționat cămași, pijamae și bluze din deșeuuri de pînă și stambă.

În fondurile acordate de comitetul de întreprindere, comisia de organizare a pomului de iarnă a început să procure jucării pentru copii.

Daruri pentru copii se pregătesc și la fabricile „Victoria”, „Moldova Tricotaje” atelierelor C.F.R. „Ilie Pintilie” și altele.

Unele întreprinderi, printre care fabrica „Țesătura”, fabrica de țigarete, întreprinderea economică raională „Proletarul” și altele pregătesc astfel de daruri și pentru copiii orfani de la cîmînul „23 August” din Iași.

Orchestra simfonică muncitorească

Adeseori, după terminarea lucrului, vezi pe fierarii Soos György și Vida Gheorghe, împreună cu strungarul Pop Vasile II, toți amatori de muzică, îndreptîndu-se spre sala de repetiții de la club. La fel ca ei, citeva zeci de tînrăci, lăcătuși, de la atelierelor C.F.R. „16 Februarie” din Cluj, care iubesc muzica, au format o orchestră simfonică. Orchestra se compune din 50 de persoane și are un repertoriu bogat. Ea a prezentat o serie de concerte simfonice la Cluj, deplasîndu-se și în regiune, la minele din Șoreani, la gospodăriile colective din Cățina și Crișeni etc.

În Poienile de sub Munte

BAIA MARE (red. ziarului „Pentru Socialism”). De la eliberare și pînă acum, multe s-au schimbat în comuna Poienile de sub Munte. În locul sălii scunde, în care se adunau înainte vreme mai bine de 1000 de copii, s-a construit o școală nouă, de toată frumusețea. În comună funcționează acum 12 școli, dintre care 3 cu limba de predare ucraineană. De unde înainte nu erau în comună decît 3 învățători, astăzi predau 41 învățători și profesori. Dar nu numai atît. Și bătrînii au îndrăgît școala. Peste 6000 neștătorii de carte au învățat în ultimul timp să scrie și să citească. Pentru ocrotirea sănătății omului s-au construit un dispensar nou, cu un staționar pentru adulți și copii, și o creșă. S-au deschis o brutărie și un magazin universal.

Comuna, altădată cufundată în întuneric, e azi electricată.

În timpul războiului, hoardele fasciste au dat foc comunei. Au fost atunci mistuite de flăcări vreo 80 de locuințe. Zece de familii rămăseseră fără adăpost. În numai 3 ani de la eliberare comuna a fost construită din nou. Nu de mult s-a terminat construirea celei de a 72-a case ridicate de țărani muncitori. Asemenea Cenușăresei din poveste, comuna și-a schimbat înfățișarea.

Dr. O. Troianescu campion al țării la șah

În aula Bibliotecii Centrale Unversitare a luat sfîrșit sîmbătă seara finala campionatului republican de șah, întrecere care a ținut aproape timp de 30 de zile atenția iubitorilor jocului de șah din țara noastră.

Anul acesta titlul de campion al țării a revenit maestrului internațional Dr. Octav Troianescu (Progressul-București), care s-a clasat pe primul loc al turneului cu un rezultat excepțional. Troianescu a acumulat 14½ puncte de-a lungul celor 19 runde, ceea ce reprezintă peste 75 la sută din punctajul maxim.

Victoria reputată de dr. Troianescu în cadrul acestei întreceri este pe deplin meritată. El a arătat în tot timpul desfășurării campionatului o tehnică remarcabilă, la care s-a adăugat și o puternică voință de a învinge.

Locurile 2 și 3 au fost împărțite la egalitate de Costea (Flamura Rosie) și Bălan (Dinamo), cu cite 13½ puncte.

Locul patru a revenit șahistului bucureștean Petre Seimeanu (Progressul) care, totalizînd 12½ puncte, a îndeplinit și el norma de maestru.

În continuare, clasamentul se prezintă astfel: 5-6. B. Soos și G. A. Alexandrescu 12 puncte; 7-8. V. Ciociltea, G. Mititelu 10½ puncte; 9. M. Suta 10 puncte; 10-12. M. Rădulescu, D. Drimer, I. Halic 9½ puncte; 13-14. C. Radovici, T. Ghițescu 8½ puncte; 15. C. Partos 8 puncte; 16-17. E. Nacht, I. Szabo cite 7½ puncte; 18. S. Samarian 6½ puncte; 19. L. Karacsoni 5 puncte; 20. O. Welsman 2 puncte. (Agerpres)

În ajutorul propagandistului și agitatorului

Republica Populară Română - patria noastră liberă

La 30 decembrie se împlinesc 7 ani de la proclamarea Republicii Populare Române, eveniment de însemnătate istorică în viața patriei și a poporului nostru.

Republica Populară Română a luat naștere ca rezultat al eliberării patriei noastre de către glorioasele forțe armate ale Uniunii Sovietice, eliberare care a dat puțință poporului muncitor, în frunte cu clasa muncitoare condusă de Partidul Comunist Român să răstoarne puterea claselor exploatare și să făurească statul democrat-popular.

După veacuri de suferință și robie în folosul exploatare din țară și de peste hotare, poporul român a devenit, pentru întâia oară, liber și stăpîn pe soarta sa, a căpătut puțința de a dezvolta bogățiile patriei și întreaga economie națională în scopul fărâșirii unei vieți îmbelșugate și fericite tuturor celor ce muncesc.

Sărbătorim a 7-a aniversare a proclamării Republicii Populare Romine în condițiile luptei pline de vigoare și de hotărîre duse de popoarele puternicului lagăr democratic, în frunte cu marea Uniune Sovietică și de toți oamenii iubitori de pace pentru a apăra pacea în lume împotriva noilor planuri agresive ale ațîțătorilor la război.

Conferința care s-a ținut la Moscova între 20 noiembrie și 2 decembrie 1954 și la care a luat parte și țara noastră a fost un eveniment de însemnătate istorică în viața popoarelor Europei și ale lumii. La Moscova a răsunat glasul unit și ferm al țărilor democratice și iubitoare de pace care au chemat din nou și în mod solemn toate țările la o întărire a eforturilor în vederea asigurării securității și păcii în Europa.

O nouă primedie amenință în prezent securitatea și pacea continentului nostru. Cercurile agresive din Apus, în frunte cu cele din Statele Unite, depun eforturi deosebite pentru a reînarma Germania occidentală și pentru a o încadra în coalițiile militare din apusul Europei îndreptate împotriva țărilor lagărului socialist. Această este ținta acordurilor încheiate nu de mulți de zile, ca și în trecut, militarismul german, cel mai crunt dușman al păcii și libertății popoarelor europene, este reînviat de către cercurile agresive din Apus pentru a fi folosit ca principal detașament în slujba planurilor de război și de agresiune a forțelor iubitoare de libertate din Europa.

Poporul nostru știe prea bine, dintr-o amară și grea experiență, ce a însemnat în trecut pentru țara noastră și pentru celelalte țări europene militarismul german. Războaiele dezlănțuite de militarismul german au adus țării noastre milioane de morți și răniți, distrugeră grele, ocuparea și jefuirea țărilor, jugul sâlbatic al fascismului.

Conferința de la Moscova are meritul de a fi înfățișat un tablou clar al situației pe care ar crea-o în Europa răstăpînirea acordurilor de la Paris. După cum se arată în Declarația țărilor participante la conferință, ratificarea acordurilor de la Paris va reprezenta un act îndreptat împotriva menținerii păcii și spre pregătirea unui nou război în Europa.

Pentru a evita noua încercare ce s-ar produce în Europa prin reînarmarea Germaniei occidentale, țările intrunite la conferința de la Moscova au propus tuturor celorlalte țări să renunțe la remilitarizarea Germaniei occidentale și să se treacă de îndată la rezolvarea problemei germane pe cale pașnică și democratică și la discutarea unui sistem de securitate colectivă în Europa, cu participarea tuturor statelor europene, indiferent de orînduirea lor politică și socială.

Conferința a dat totodată un avertisment solemn acelor care-și închipuie că Uniunea Sovietică și celelalte țări democratice se vor lăsa surprinse de evenimentele. În caz că acordurile de la Paris vor fi ratificate, țările participante la conferință vor fi nevoite să ia măsurile neîntîrziate pentru a-și întări capacitățile lor de apărare, să-și unească eforturile în domeniul organizării forțelor lor armate și comandanților lor pentru a putea opune forțele armate crescînde a statelor agresive o forță nu mai puțin puternică.

Un mare răsunet internațional a avut nota sovietică prin care guvernul Francez este avertizat că ratificarea acordurilor de la Paris va însemna anularea tratatului franco-sovietic de prietenie și asistență mutuală.

Poporul român, astăzi liber și stăpîn pe soarta sa, muncind cu avînt pentru a-și construi o viață nouă, aproabă cu căldură Declarația de la Moscova și este ferm hotărît să facă totul pentru a apăra securitățile sale revoluționare, securitatea patriei.

Și în Apus, amintirea nenorocirilor și pierderilor dezastruoase pricinuite Europei de militarismul german este prea puternică pentru ca popoarele să poată asista liniștite la renatarea militarismului german. În toate țările Europei apusene și mai ales în Franța, Italia, Germania occidentală, Anglia, mișcarea de masă împotriva ratificării și aplicării acordurilor de la Paris crește cu putere în aceste zile.

Uneltirile din Europa ale cercurilor agresive din occident sînt în strînsă legătură cu uneltirile aceluiași cercuri în Asia. În acest sens este caracteristic pactul provocator și agresiv încheiat recent între Statele Unite și jalcnicul lor agent Cian Kai-și, izgonit de poporul chinez și pripășit în insula Taivan. Poporul chinez nu se lasă intimidat și, bazîndu-se pe sprijinul Uniunii Sovietice și al întregii omeniri înaintate, este hotărît să elibereze pămintul chinez al Taivanului, lichidînd astfel în această parte a lumii.

Trebuie semnalat ca un lucru deosebit de important întărirea continuă a solidarității popoarelor și țărilor Asiei în lupta împotriva primediei de război și pentru o colaborare activă.

În Orientul Apropiat, în Africa de nord și în America Latină tendințele de agresiune și subjugare ale cercurilor imperialiste întărită de asemenea răspunsul hotărît și viguros al popoarelor iubitoare de pace și libertate.

Pe zi ce trece, devine tot mai evident că între dorința de a dezlănțui un război și posibilitatea pe care o au agresiunile de a face aceasta este o prapăstie uriașă. Fără oameni nu se poate duce războiul, iar principalele forțe sociale care sînt mobilizate în caz de război - muncitorii, țărani, intelectuali patrioți din țările occidentale nu pot să fie de acord cu țelurile agresive ale amatorilor de profituri nemăsurate de pe urma vărsării de sînge. În această constă un izvor permanent de slăbiciune al lagărului ațîțătorilor la război.

Lagărul păcii, democrației și socialismului crește și se întărește neîncetat. În U.R.S.S. producția industrială va fi aproape de trei ori mai mare în acest an decît în 1940, adică în preajma agresiunii antisovietice a Germaniei hitleriste. Pînă în 1956, suprafața noilor pămînturi redate agriculturii prin desțelîntare va fi egală cu întreaga suprafață semănată a Franței și a Italiei. Progresele științei și tehnicii sovietice din ultima vreme sînt considerabile în toate domeniile, inclusiv în domeniul înzestrării cu arme de cea mai modernă perfecțiune.

Alături de Uniunea Sovietică se află marea Republică Populară Chineză, cu cele 600 milioane de locuitori, cu vasele ei bogății naturale, cu industria în plină dezvoltare, cu poporul ei călît în lupta pentru eliberare și care a dovedit că știe să răspundă cum se cuvine agresorilor americani.

În țările de democrație populară din Europa, producția industriei a depășit, în general, de trei ori și ceva nivelul dinainte de război.

În țările lagărului democratic, toate eforturile sînt îndreptate spre un avînt continuu al economiei și culturii, spre ridicarea continuă a nivelului de trai al populației și totodată spre întărirea continuă a puterii acestor țări, a capacității de apărare. Specificul economiei țărilor noastre permite îmbinarea și rezolvarea cu succes a tuturor acestor sarcini.

Lagărul democrației și socialismului, cuprinzînd 900 milioane de oameni - o treime din omenire - unii strîns sub același steag al păcii, democrației și socialismului, constituie cea mai uriașă forță cunoscută în istorie. Nu există forță în lume în stare să întorcă roata istoriei și să împiedice construirea socialismului și comunismului în țările lagărului democratic!

Poporul nostru, iubitor de muncă pașnică constructivă și luptător consecvent pentru pace, întîmpină aniversarea proclamării R.P.R. muncind pentru dezvoltarea economiei naționale și ridicarea nivelului său de trai, pentru creșterea continuă a puterii patriei și a capacității ei de apărare în fața intensificării uneltirilor agresive ale cercurilor imperialiste. Alături de popoarele țărilor-surori ale lagărului socialismului, poporul nostru este hotărît să apere pacea pînă la capăt și, la nevoie, să dea riposta cuvenită oricărei provocări agresive, oăci astăzi, mai mult ca oricînd, el ARE CE APĂRA.

Republica Populară Română - stat al oamenilor muncii de la orașe și sate - reprezintă cucerirea fundamentală a poporului român, orînduirea cea mai înaintată și mai democratică cunoscută de-a lungul întregii sale istorii. În republica sa populară, poporul român se bucură pentru întâia oară de adevărată și deplină independență națională, pentru care a luptat și a sîngerat de-a lungul veacurilor. Superioritatea orînduirii noastre democrat-populare izvorăște din faptul că în țara noastră atît puterea politică cît și uzinele, băncile, minele, bogățiile subsoului se află nu în stăpînirea unui pumn de exploatare, ci în stăpînire a milioane de oameni ai muncii de la orașe și sate. Temelia de nezdruccinat a puterii populare, chezia înfăpturii tuturor sarcinilor economice și politice ale statului democrat-popular o constituie alianța dintre clasa muncitoare și țărînimea muncitoare, alianță în care clasa muncitoare are rolul conducător. Afla vreme cît, pe plan internațional, țara noastră este unită prin legătura de prietenie și alianță indeructibilă cu țările uriașului lagăr socialist, iar pe plan intern este asigurată alianța de nezdruccinat între oamenii muncii de la orașe și sate, poporul nostru nu are a se teme de nici un dușman.

Poporul nostru, cu adevărat stăpîn în Republica Populară Română, se bucură de drepturi și libertăți cum nu a mai cunoscut nicodată în trecut și cum nu pot cunoaște nici astăzi oamenii muncii din țările capitaliste, sau jugul suncitorilor și ațîțătorilor. Clasa muncitoare, care nu va uita nicodată sălbăticia exploatare capitaliste, țărînimea muncitoare, care a îndurat veacuri de a-rîndul silinția moșierescă, intelectualitatea, tineretul, femeile, toate forțele poporului sînt considerate Republica Populară Română drept propriul lor stat, pe care sînt ferm hotărîți să-l întărească și să-l apere fără preget.

Unul din principalele izvoare de forță ale Republicii Populare Romine este prietenia și unitatea frățească statornică între poporul român și toate minoritățile naționale din R.P.R., pe baza rezolvării leninist-staliniste a problemei naționale. Bucurîndu-se de egalitate deplină în drepturi cu poporul român, vîzînd în Republica Populară Română patria comună a tuturor oamenilor muncii, iar în regimul democrat-popular orînduirea care le-a asigurat eliberarea de orice asuprire națională și le-a creat posibilitățile cele mai largi de dezvoltare economică și culturală alături de întregul popor, minoritățile naționale sînt strîns unite alături de poporul român, colaborînd frățește și luptînd umăr la umăr pentru înflorirea țării și întărirea forței sale. Nicodată poporul român nu a avut o orînduire de stat de asemenea coeziune și trîncie internă cum este Republica Populară Română.

Poporul nostru nu mai este azi un popor sărac într-o țară bogată - el dispune de tot ce-i este necesar pentru a-și crea, cu ajutorul frățesc al Uniunii Sovietice și al celorlalte state prietene din lagărul socialismului, o viață de bunăstare și civilizație tot mai înaltă. Republica Populară Română a descoperit forța creatoare a poporului. Un indicu grăitor al puterii economice crescute a țării noastre îl constituie faptul că volumul producției industriale este astăzi de trei ori mai mare decît în vechea Romînie burgheză-moșierescă. S-au dezvoltat simțitor industria gresă și industria construcțiilor de mașini - temelia dezvoltării economiei naționale, ridicînd nivelul de viață al poporului și

întărirea capacității de apărare a patriei. A crescut cu mult producția industriei ușoare și alimentare. Adînci schimbări s-au petrecut în viața clasei noastre muncitoare. Eliberată de exploatare, de plaga șomajului și a crizelor economice, ea a devenit forța conducătoare a Republicii Populare Romine și a întregului popor muncitor. Statul democrat-popular cheltuieste an de an sume considerabile pentru satisfacerea nevoilor social-culturale ale celor ce muncesc.

În anii puterii populare s-a schimbat adînc traiul țărînii muncitoare. A rămas o amintire a trecutului viața amară a satului de odinioară, în care milioanele de țărani erau strînși de gîl de sărăcie lucie, de lipsurile și nevoile grele, de foamete și mizerie neagră. Țărînimea muncitoare, stăpînă astăzi pe pămîntul ce-l munceste, este puternic sprijinită de către statul democrat-popular pentru a sporii producția agricolă, a îmbunătăți aprovizionarea orașelor și a-și ridica propriul ei nivel de trai. Zeci de mii de familii de țărani muncitori au întemeiat, pe baza liberului consimțămînt, gospodării colective și întovărășiri agricole, ale căror rezultate bogate atrăg țărînii muncitoare să-și fărîșire și alte vieți îmbelșugate - calea muncii în comun.

Grija partidului și guvernului pentru fărîșirea bunătății a poporului muncitor de la orașe și sate și perspective luminoase spre care ne îndreptăm își găsec o puternică expresie în proiectul de Directive al Congresului partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii.

În Republica Populară Romină au luat un puternic avînt învățămîntul, știința, cultura și arta. Regimul democrat-popular a creat condiții deosebite de favorabile activității oamenilor de cultură; în Republica Populară Romină, intelectualitatea se bucură de condiții de viață și de muncă ca nicodată în trecut și este înconjurată de popor cu dragoste și prețuire pentru contribuția patriotică însemnată pe care o aduce la înflorirea și întărirea R.P.R. Poporul nostru știe că cea mai puternică contribuție la întărirea patriei și apărarea ei o constituie activitatea creatoare a fiecărui om al muncii la locul său de producție, pentru dezvoltarea continuă a industriei socialiste, pentru ridicarea agriculturii, pentru avîntul științei și culturii, pentru fărîșirea bunătății a poporului.

Eroica noastră clasă muncitoare, în numele mărețelor ei cuceriri socialiste, își încordăz eforturile pentru sporirea producției și productivității în fiecare sector de muncă, pentru deplina folosire a capacității de producție a mașinilor și utilajelor, pentru un regim sever de economie și îmbunătățirea calității produselor, pentru întărirea disciplinei socialiste a muncii.

În aceste zile de sfîrșit de an ce mai importantă sarcină a tuturor oamenilor muncii din industrie este asigurarea îndeplinirii planului de stat pe 1954 la toți indicii, lichidarea sau recuperarea în cea mai mare măsură a oricăror rămîni în urnă, pe baza folosirii imenselor rezerve interne și a tuturor resurselor de care dispune îndeplinirea integrală a planului.

O atenție deosebită trebuie acordată reducerii prețului de cost al produselor. Trebuie lămurit clar tuturor celor ce muncesc legătura strînsă dintre prețul de cost și prețul de vînzare a mărfurilor; faptul că într-un mare număr de întreprinderi prețul de cost se menține la un nivel ridicat, iar productivitatea muncii crește într-un ritm înec crează piedici aplicării poliției de ieftinire a mărfurilor. Luptînd pentru reducerea prețului de cost luptăm totodată pentru sporirea acumulărilor socialiste, care dau statului democrat-popular posibilitatea să dezvolte necontenit economia națională și să întărească capacitățile de apărare a țării, să desfășoare larg construcția social-culturală, să ridice nivelul de trai al celor ce muncesc.

Sarcinile reducerii prețului de cost, realizării de economii și sporirii acumulărilor socialiste impun ca în toate ramurile economice să se reducă în permanență cheltuielile nelegate direct de producție, tendințele de umflare a aparatului administrativ economic de stat. Este în interesul dezvoltării economiei naționale și al creșterii nivelului de trai al poporului muncitor ca raportul între numărul lucrătorilor ocupați în administrație și numărul lucrătorilor ocupați direct în sfera producției să crească necontenit în favoarea muncii direct productive.

Partidul și guvernul au subliniat că în momentul de față, odată cu dezvoltarea industriei grele și cu creșterea rapidă a industriei ușoare și alimentare producătoare de bunuri de larg consum - ridicarea agriculturii are o însemnată contribuție pentru dezvoltarea întregii economii naționale și ridicarea nivelului de trai al poporului muncitor. Statul democrat-popular face mari investiții pentru dezvoltarea agriculturii.

În numele vieții noi pe care o trăiește astăzi, harnica noastră țărînime muncitoare este chemată să-și sporească eforturile pentru mărirea producției agricole și a productivității muncii pe ogoare și la creșterea animalelor, pentru larga aplicare a metodelor înaintate agrozootehnice și a experienței frunțașilor recoltelor bogate, pentru intensificarea continuă a schimbului de mărfuri între oraș și sat - aceasta fiind calea prin care țărîni muncitori pot contribui la întărirea economică a patriei libere și la îmbunătățirea continuă a traiului celor ce muncesc atît la orașe cît și la sate.

În momentul de față, sarcina cea mai urgentă la sate este îndeplinirea integrală a planului de colectări la toate produsele vegetale și animale, precum și îndeplinirea și depășirea planului de achiziție - de aceste sarcini fiind nemulțumit cel legat mărește fondului centralizat de produse agricole, crearea rezervelor de pline necesare oricăror împrejurări. Acolo unde timpul permite trebuie continuate arăturile adînci și lucrările de desțelîntare, în vederea obținerii unei recolte bogate în anul viitor. Este necesar ca perioada de iarnă să fie folosită intens pentru popularizarea experienței înaintate a frunțașilor recoltelor bogate și pentru ridicarea nivelului de cunoștințe agrotehnice al oamenilor muncii de la sate și, în primul rînd, al activiștilor și membrilor de partid.

Sprijinind prin toate mijloacele pe țărani cu gospodării individuale să folosească însemnatele posibilități de care dispun pentru sporirea randamentului la hectectar, organele de partid și de stat au dato-

ria să acorde totodată cea mai mare atenție muncii perseverente pentru întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor colective și întovărășirilor. În vederea sporirii puternice a producției agricole este necesară intensificarea muncii pentru crearea de noi asociații simple de producție, întovărășiri agricole și gospodării colective, - pe baza liberului consimțămînt al țărînilor muncitori.

O sarcină de frunte a tuturor oamenilor muncii din țara noastră este întărirea și apărarea cu sfințenie a proprietății socialiste - temelia fărîșirii bunătății a poporului. Trebuie să combatem cu fermitate orice manifestări de neglijență față de proprietatea socialistă. Hoții și delapidătorii avutului obștesc trebuie loviți fără cruțare, cu toată asprimea legilor.

Principiul instrument al construirii socialismului și al fărîșirii bunătății, arma cea mai puternică și pavăza apărării marilor cuceriri revoluționare ale poporului este statul democrat-popular. Trînciea statului nostru de democrație populară izvorăște din faptul că reprezintă puterea oamenilor muncii de la orașe și sate, care vîd în el pe apărătorii celor mai înalte interese ale lor - din faptul că poporul nostru consideră politica statului drept propria lui politică, pentru a cărei îndeplinire este hotărît să-și consacre toate forțele.

Să întărîm și mai mult legătura statului cu masele, îmbunătățînd funcționarea aparatului de stat în toate verigile lui, desfășurînd o luptă necruțătoare pentru stirpirea burocratismului și a nepăsării față de nevoile și cerințele cetățenilor.

Întărînd necontenit unitatea întregului popor muncitor, a tuturor oamenilor iubitori de patrie în jurul partidului și guvernului, consolidînd alianța clasei muncitoare cu țărînimea muncitoare, prietenia poporului român cu minoritățile naționale, să dezvoltăm neobosit vigilența împotriva agoniilor imperialistului, a spionilor și sabotorilor, a trădătorilor de patrie aflați în slujba dușmanilor poporului nostru.

Să cultivăm neobosit patriotismul fierbinte al poporului, care își găsește o puternică expresie în munca creatoare pe care o desfășoară pentru binele patriei clasa muncitoare, țărînimea muncitoare, intelectualitatea, în fermitatea cu care oamenii muncii înfruntă și înving greutățile, în hotărîrea lor de a pași neabătut pe calea luminoasă pe care-i călăuzesc partidul - calea necontenitului progres al țării, calea fărîșirii bunătății pentru cei ce muncesc.

De muncă harnică, disciplinată, plină de inițiativă, fiecărui om al muncii, de activitatea creatoare a tuturor patrioților, a tuturor forțelor poporului nostru, depinde nemijlocit cît mai deplină punere în valoare a imenselor posibilități de care dispune economia noastră națională, în așa fel încît statul celor ce muncesc să aibă la dispoziție toate cele necesare pentru întărirea puterii de apărare a patriei și pentru înfăptuirea măsurilor de îmbunătățire a traiului întregului popor muncitor.

Luptînd neobosit pentru menținerea și întărirea păcii, pentru zădărnirea planurilor agresive ale cercurilor imperialiste americane și sateliților lor din blocul nord-atlantic, împotriva reînvierii singerosului militarism german și pentru realizarea securității colective în Europa, poporul român, ca și toate popoarele frățești ale lagărului socialist, consideră necesar să se îngrijească în mod deosebit de întărirea capacității de apărare a patriei în unicul scop de a face mai sigură menținerea păcii. Poporul nostru este hotărît să nu-și precupească eforturile pentru întărirea continuă a vitezelor Forțelor Armate ale Republicii Populare Romine - scut al păcii și frontierei sacre ale patriei. Tăria armatei noastre populare constă în faptul că ea este trup din trupul poporului, care o înconjoară cu nefermîrită dragoste, în echipamentul ei modern și în tehnica de prim rang cu care este înzestrată, în conștiința ostășilor și ofițerilor armatei noastre populare asupra dreptății și justității cauzei înscrise pe tricolorul republicii - cauza păcii, libertății și independenței patriei. Suf steagul acestei cauze mărețe nici un popor nu poate fi invins în zilele noastre.

Făcînd bilanțul victoriilor raportate în anii puterii populare, poporul român știe că ele sînt indisolubil legate de faptul că în fruntea sa se află partidul clasei muncitoare care, călăuzit de stăruința și învîntătură marxist-leninistă și de experiența glorioasă a P.C.U.S., veghează cu înțelepciune asupra intereselor naționale ale poporului român, asupra intereselor vitale ale tuturor oamenilor muncii din patria noastră, conducîndu-i pe drumul socialismului și al fărîșirii unei vieți fericite.

Cheziaș îndeplinirii cu succes a marilor sarcini care stau în fața poporului este întărirea continuă a partidului, a unității și coeziunii rîndurilor sale, a rolului său de forță conducătoare în Republica Populară Romină. Aceasta presupune în primul rînd întărirea rolului de avangardă al comiștilor ca organizatori, însușitori și conducători politici ai maselor, care-mași să explice temeinic maselor politica partidului, să le mobilizeze la înfăptuirea ei și să dea ei înșiși, cei dinții, exemplu personal în lupta pentru dezvoltarea economiei naționale, ridicarea nivelului de trai al populației și întărirea țării.

Profund atașat cauzei păcii, dornic să-și consacre toate forțele sale construcției pașnice și fărîșirii bunătății, poporul român este hotărît să nu se lase surprins de nici o încercare de turburare a vieții și muncii pașnice pe care o are în fața sa, călît în grele încercări, el nu se lasă intimidat de amenințări. Nu există forță capabilă să abată poporul nostru de pe calea pe care și-a ales-o, calea democrației populare, calea socialismului.

Faptul că Republica Populară Romină este o parte componentă a uriașului lagăr al democrației și socialismului în frunte cu invincibila Uniune Sovietică alături de care se află marea Republică Populară Chineză, constituie pentru poporul român un nescut izvor de forță, de siguranță și încredere în viitor.

La a 7-a aniversare a proclamării R.P.R., poporul român, mai unit ca oricînd în jurul partidului și guvernului, este hotărît să-și consacre toate forțele sale construcției victorioase a socialismului, întăriții și înfloririi scumpei noastre patrii - Republica Populară Romină.

Pe valea Crișului repede

Din depresiunea Huedin și pînă hăt, departe, la frontiera Republicii Populare Ungare, se întinde mănoasa vale a Crișului repede, ținut pitoresc, locuit din cele mai vechi timpuri de romîni și maghiari.

Valea aceasta este renumită nu numai prin frumusețea ei, dar și pentru adevăratele ei comori.

Munții împăduriti poartă podoaba meru verde a coniferelor. Colo, sus, își are Crișul obșgia. De o parte și alta numai codri de brad, pe sub celîni, colindă cîrdui de cerbi. Vara pasc aici numeroase turme de oi. Locuitorii acestor muncitori se îndeletnecesc îndeosebi cu păstoritul.

Mergi ce mergi, și deodată peisajul se schimbă. Munții se micșorează, valea Crișului se lărgește, făcînd loc unei cîmpii întinse, cu sol roditor, bun pentru agricultură. Și cînd te gîndești că în trecut, toate locurile astea, munți cu păduri, pășuni, cîmpuri și dealuri, erau stăpînite de cițiva bogății! Uite! Cîți vezi cu ochii, pe dealul asta al Plopișului, de la Lușă și pînă dincolo de Aleșd, se întindeau vilele lui boier Matocescu. Măști grofului Teleagii cuprindeau, șapte sate, adică 4000 și mai bine de hectare. Mai erau prin partea locului și alți bogății ca alde Adorjan Stern, Ulmann etc. În vreme ce trîntorîi se lăfăiau în lux și petreceri, norodul își ducea viața în viață de mizerie, robînd din zori pînă-n seară în fabricile stăpînirii, pe ogoarele avuțiilor. Pe timpul dictaturii burgheziei romine, erau persecutați oamenii muncii maghiari; în vremea dictaturii horthyste erau persecutați oamenii muncii romini. Bolerii, groții și silgile lor călăuș sa semene-n inimile muncitorilor romini și maghiari învîntăbirea sovîniș, spre a-și exploata mai lesne. Dar oamenii muncii au știut să respingă aceste încercări, să vadă adevăratele lor interese.

Nu odată muncitorii romini și maghiari din fabricile orădene ori de prin Tileagd și Aleșd, conduși de comiștii, s-au ridicat la luptă, cot la cot, împotriva exploatareii, împotriva discriminărilor sovine. Cu eliberarea țării noastre de către Armata Sovietică victorioasă, și locurile acestea s-au trezit la o nouă viață. Sca-pății din robia capitaliștilor și moșierilor, oamenii muncii romini și maghiari au pornit să prefacă valea Crișului repede într-o vale a belșugului.

La Brateș, în conacul fostului exploatare Stern, a fost instalat un spital dotat cu un aparat Rîngen și alte aparate moderne. Acum se clădește aici un nou pavilion cu etaj. Pe malul Crișului, pe locul unde înainte se află o moară mică, se construiește acum o microcentrală electrică.

De la Brateș, apele Crișului se scurg repede, se zbat furios, spurcește des între malurile înguste, colindă stîncile prăpăstioase și dînd pe trisul de vale.

În comuna Aștileu, raionul Aleșd, se află fabrica de cărămizi refractare. Antonia Franceac, cea mai veche muncitoare din fabrică, își aminteste uneori de condițiile de muncă extreme de grele în care lucrau muncitorii de aici ani în urmă. Mașinile erau puține, rudimentare, prepararea și modelarea se făceau în soproane, încălzirea era asigurată de niște butoaie de carbid în care se făcea foc cu carbuni de se umpleau sălile de fum și de gaze. Peste toate se adăugau pezepele corporale, carcera.

Zi și noapte au lucrat muncitorii îndrumați de partid pentru a reface și pune din nou în funcțiune fabrica lor, distrusă

de fasciști în retragere. Adevărate dezvoltate a fabricii a început însă după naționalizare. An de an a fost dotată cu mașini noi, moderne. În sălile de lucru s-a introdus încălzire centrală, s-a construit secția mortar, sala de modelaj, secția de șamot cu uscător tuncu, sala de macerare și s-a introdus linia de garaj. Fabrica este în continuă creștere.

Noile condiții de muncă și de trai au făcut ca elanul muncitorilor să crească din zi în zi. În octombrie, ei au dat peste plan 240 tone de mortar refractar. Prin întrebunțarea deșeurilor de la tert, în cursul acestui an au fost realizate economii în valoare de 70.000 lei. Economii însemnate au fost realizate și prin folosirea rațională a combustibilului, valoarea lor ridicîndu-se la 123.862 lei. Pe panoul de onoare, alături de fotografia lui Florin Abrudan, vezi pe aceea a lui Bekete Izsefi, a Antoniei Franceac și a altor frunțași.

De la Aleșd, Crișul repede își găsește tovarășii de drum: calea ferată și soseaua națională, cu care parcurge o bucată bună de drum. În dreapta soșei, la numai cîțiva kilometri de Aleșd se întind tarlele gospodăriei colective din Lușă, una din primele gospodării înființate în regiunea Oradea. Apoi, drumul spurcește odată cu Crișul, pînă cînd ajunge la Tileagd - localitate vestită pentru mobila de bună calitate ce se fabrică aici. În anii puterii populare fabrica de mobile din Tileagd s-a dezvoltat mult, ajungînd cunoscută în întreaga țară. Recent, muncitorii acestei fabrici au început fabricarea unui nou tip de mobila populară - „Herculean” - a luna octombrie, muncitorii întreprinderii au lucrat pe plan 35 garnituri de mobila populară, iar în cîntea celei de a 7-a aniversări a R.P.R. vor da 120 garnituri de mobila populară tip „Herculean” peste prevederile planului.

Oradea... Vechiul oraș comercial s-a dezvoltat mult în anii puterii populare, devenind un centru muncitoresc în continuă creștere. Pe locul unde înainte exista o fabrică de reparat locomotive și vagoane, mutată prin 1938 de patroni la Brăila, în 1948 a fost instalată o fabrică metalurgică, transformată apoi în fabrica de mașini-unelte „Infrățirea”. În 1950 fabrica a fost dotată cu mașini moderne, aduse din U.R.S.S.

De curînd, colectivul de ingineri și tehnicieni ai întreprinderii au elaborat documentația pentru un tractor universal care pe lîngă faptul că are o greutate mică, consum specific mic și turată mare, mai are avantajul de a putea fi folosit și în regiuni dezlaurate.

În ultimii ani fabricile „Solidaritatea” și „Dobrogeanu Ghera” din Oradea și-au mîrit cu mult capacitatea de producție. În oraș s-au construit o serie de întreprinderi noi. Alături de noua fabrică metalurgică „Bernath Andrei”, se construiește acum întreprinderea „Tehnoimport”. În centru se înalță atelierele moderne de confecție ale cooperativei de producție meșteșugărească „Cotex”.

Cu fiecare zi ce trece, orașul se dezvoltă și crește. Odată cu el se dezvoltă întreaga regiune. Valea Crișului repede își schimbă înfățișarea. Liberi, oamenii muncii romini și maghiari muncesc cot la cot pentru fărîșirea vieții lor noi, străduindu-se să dea tot ce au mai bun pentru întărirea patriei, pentru întărirea lagărului păcii.

A. COBRZAN
corespondent „Scinteia”
pentru regiunea Oradea

NOTE BIBLIOGRAFICE

N. Tihonov: Două torente (versuri)

- Editura Cartea Rusă -

Scritorul sovietic Nikolai Tihonov era cunoscut cititorilor din țara noastră mai mult ca prozator. Tihonov este autorul valoroaselor schițe despre oamenii sovietici din orașul-eroi Leningrad, apărute în limba romină în culegerile „Povestiri”, „Istorisiri din Leningrad” și „Povestiri din Leningrad”.

Din bogata creație poetică a lui Tihonov prima lucrare în traducere rominească este volumul de versuri „Două torente”, distins cu Premiul Stalin. „Două torente”, ciclul care a dat titlul volumului, cuprinde versuri despre Pakistan și Afganistan. Încă din primii săi ani de activitate literară - acum aproape 35 de ani - Tihonov a fost atras de această temă, a vieții popoarelor din orient, pe care a ogîndit-o în nenumărate poezii și poeme. Dar nu atît exotismul orientului l-a îndemnat pe poet să-și îndrepte gîndurile spre țările din Asia, cît furtunile ce stăteau gata să izbucnescă în unele din aceste țări, lupta de eliberare a popoarelor ce gemeau sub jugul imperialist. Acum cîțiva ani, Tihonov a făcut o călătorie în Pakistan și în Afganistan. La întoarcerea sa în Uniunea Sovietică poetul a scris ciclul „Două torente”.

Găsim aici versuri pătrunse de lirism și totodată pline de forță, cu accente aspre de luptă, sensibile descrieri ale naturii, versuri calde despre prietenia popoarelor

„Nu“ — reînvierii militarismului german!

Adunarea învățătorilor și profesorilor din Capitală

Învățătorii și profesorii școlilor elementare, medii și profesionale din Capitală s-au întrunit sâmbătă seara, în sala de festivități a școlii medii de băieți nr. 1, într-o adunare consacrată discutării problemei asigurării păcii și securității colective în Europa.

Protestând cu indignare împotriva planurilor agresive ale cuceririi reacționare din Occident care tind la reînvierea militarismului revanșard german, cadrele didactice și-au arătat hotărârea de a apăra cu fermitate cuceririle obținute de poporul nostru în cei 10 ani de muncă liberă și creatoare.

Adunarea a fost prezidată de Mihai Niculescu, învățător emerit.

A luat întâi cuvântul învățătoarea Alexandrina Sandu — văduvă de război.

„Sint una din mii de văduve, care și-a pierdut soțul în vremea războiului, una din mii de învățătoare, care au tremurat pentru viața și viitorul micuților pe care-i aveau în grijă la învățătură. Poștii mei elevi, copiii de altădată, iau parte astăzi cu tot eul tineretului lor la construirea unei vieți ferice în patria noastră.

Dragi prieteni! Astăzi mă adresez tuturor celor care știu ce înseamnă invaziile militariste germane, mă adresez tuturor oamenilor iubitori de pace de pretutindeni. Să spunem „Nu“ hotărât planurilor de reînviere a armatei germane, de provocare a unui nou război. Să fie stăruitor și curajos în lupta noastră pentru pace și libertate, în viitorul luminos al copiilor noștri, că și vor căpăta răstimpul cuvenit.

În numele profesorilor tineri, profesora Ana Basarabeanu a spus: „Noi profesorii tineri am pornit de pe băncile facultăților să educăm un tineret nou și-l vom educa în spiritul dragostei de muncă și de patrie. Ader din tot sufletul la hotărârile conferinței de la Moscova și-mi iau angajamentul să muncesc cu entuziasm la educarea patriotică a tineretului generației — a încheiat vorbitoarea.

„Noi învățătorii — a spus învățătoarea Calia Borcea — ne revine sarcina de onoare de a continua cu eforturi sporite să facem educația patriotică a tineretului nostru, să-i dezvoltăm dragostea pentru

cuceririle democrat-populare, să-i educăm vigilența revoluționară și să facem din fiecare elev al nostru un om adevărat pe care patria să se poată sprijini oriunde pentru apărarea și fărâșirea vriei noi”.

Profesoara René Davidovici, de la școala medie tehnică de comerț și cooperativă, luind cuvântul, a spus:

„Eu am simțit pe propria mea piele ce înseamnă militarismul german; sint unul din puținii supraviețuitori ai lagărului morții de la Auschwitz.

Faptul că am supraviețuit se datorește glorioaselor Armate Sovietice care ne-au eliberat.

Nu pot și nu putem admite ca organizatorii lagărului de la Auschwitz și ucigașii milioanei de oameni nevinovați, ucigașii părinților, fraților și ai surorilor noastre să primească din nou arma în mână. De aceea protestez cu fermitate împotriva ratificării acordurilor de la Londra și Paris. Susțin cu toată tăria Declarația conferinței de la Moscova.”

Învățătorul Alecu Dumitriu a spus: „Hotărârile conferinței de la Moscova au scos în evidență unitatea de nezdrunțat a lagărului păcii și socialismului.

Vom sprijini prin întreaga noastră activitate aceste hotărâri și vom lupta pentru realizarea lor.”

„Noi, profesorii și învățătorii — a spus în cuvântul său inv. Nicolae Nemețanu — dorim din toată inima pacea care ne asigură îndeplinirea misiunii ce ne este încredințată: educarea tineretului.”

În cuvântul său, învățătorul pensionar Gheorghe Simion a spus: „Oamenii muncii din generația mea au cunoscut din plin și mizeria și exploatarea burgheză, și suferințele, cruzimile, jafurile și pustiriile celor două războaie mondiale pricinuite de Wehrmachtul.

Astăzi, cercurile agresive din Apus ne amenință cu reînarmarea Wehrmachtului, cu un al treilea război.

Tările europene iubitoare de pace și-au spus cuvântul lor la Moscova. Și de va fi nevoie, întregul nostru popor, băieți și femei, tineri și bătrâni, vom ști să ne apărăm viața noastră fericită.”

La sfârșit, cadrele didactice au adoptat o moțiune. (Agerpres)

Nestrămutată încredere în țaria de granit a forțelor păcii

Hotărârile cuprinse în Declarația istorică a conferinței de la Moscova au găsit un uriaș ecou în opinia publică mondială. Popoarele din țările puternicului lagăr democratic văd în aceste hotărâri însăși expresia năzuințelor și voinței lor de neclintit. Oferind largi posibilități tuturor statelor pentru statornicirea unor reale condiții de pace și securitate colectivă în Europa, Declarația proclamă totodată hotărârile noastre nestrămutate și popoarele libere de a se pregăti stins unită pentru a da o ripostă năzuințelor aceluia care ar cutreza să atenteze la munca lor pașnică și la înfăptuirea lor. Ea constituie astfel o energică chemare la realitate a guvernelor din Apus și o puternică îndemnată luptei pentru salvagardarea păcii, duse cu o creștină vigoare de popoarele țărilor vest-europene.

Învașind din zăbucimata istorie a ultimelor decenii în cursul cărora au singurat profund de pe urma agresiunilor militarismului german, popoarele europene se ridică astăzi împotriva celor ce zămislesc noi aventuri cu ajutorul aceluiași forțe întinse. Hotărârile conferinței de la Moscova oferă popoarele toate posibilitățile pentru a juca un rol hotărâtor în lupta pentru zădărnirea încercărilor imperialiste de a provoca un nou război.

Poporul român, care a avut de suferit în două rânduri distrugerii și scuturiri imense și a dat jertfe enorme omenești din cauza militarismului prădănic german, este cu trup și suflet de partea acestor lupte. Dirza hotărâre a poporului român de a apăra pacea, de a sta ferm de

stradă independentelor sale naționale, cuceririlor sale revoluționare dobândite cu trudă și jertfe, se reflectă grațor în manifestările publice din ultimul timp.

De-a lungul și de-a latul țării răsună cu putere, pătruns de un cald patriotism și de o înaltă răspundere umană, glasul muncitorilor și țăranilor muncitori, al tehnicienilor și oamenilor de știință, al reprezentanților tuturor păturilor sociale ale poporului nostru, care sprijină întru totul hotărârile conferinței de la Moscova, menite să asigure pacea.

Unanimită și de neclintit este voința oamenilor muncii din țara noastră de a susține din toate puterile orice măsură îndreptată spre asigurarea securității patriei. Iar în cazul când așăzătorii la război n-ar ține seama de realități și s-ar încumeta să-și pună în aplicare planurile agresive, poporul român va ști să-și facă întreaga datorie în cadrul uriașului și invincibilului lagăr al păcii, democrației și socialismului în frunte cu Uniunea Sovietică. E în afară de orice îndoială că într-un asemenea caz forțele agresivului imperialist ar primi o ripostă atât de nimeritoare, încât ea va determina sfârșitul, pieirea sistemului capitalist.

Încrederea nestrămutată în țaria de granit a lagărului păcii, democrației și socialismului, în dreptatea și măreția cauzelor care îi e atașat cu trup și suflet, oțelște poporul nostru în desfășurarea continuă a muncii sale creatoare, în lupta pentru dezvoltarea economiei naționale, a științei și culturii, pentru ridicarea nivelului său de trai și pentru întărirea capacității de apărare a patriei.

23 August 1944, când pe baricadele Parisului cădeau cel mai bunii fii ai poporului francez, iar asupra Bucureștiului asazașii hitleristi aveau ploaia de bombe ucigătoare. Ultima bombă nazistă căzută în București a distrus Casa lui Millo. Poți să uiți vreodată tristețea actorilor adunați în fața ruinelor Teatrului Național? Urgia hitleristă a lovit atunci și în poporul Francei și în poporul nostru.

Și iată, zece ani mai târziu, Europa e iarăși amenințată de cizma cu lustru nou a hitleristilor renăscuți. Se poate afirma oare că de data aceasta primejdia vizează numai țările din Răsărit și că militarismul german nu mai pofteste să devoreze neoculos gale? Numai că de astă dată aceste amenințări au primit din partea conferinței de la Moscova o ripostă hotărâtă. Un miliard de oameni și-au spus cuvântul bărbătește, răspicat: dacă uneltorii vor persevera pe drumul provocării unui al treilea masacr mondial, țările libere vor ști să ia măsurile dictate de situație pentru a-l zdrobi pe agresor, în caz că ar cutreza să le atace.

Alături de puternica Unlune Sovietică, de marea China, de țările de democrație populară sint toate popoarele lumii care năzuiesc la o viață liberă și demnă. Această forță ar putea constitui pentru Franța un aliat de nădejde. Dar cercurile cirmuitoare de la Paris preferă să înlocuiească tratatul de alianță cu U.R.S.S., printr-o nouă înțelegere „a la carte” cu unmasa lui Hitler. Desigur că așa ceva ar șterge dintr-o trăsătură tratatul franco-sovietic, iar anul.

Moscu ca Declarația conferinței de la Moscova a trezit un puternic ecou în inimile fililor glorioșului popor francez. Sint totodată sigur că oamenii de cultură ai Francei, artiștii francezi care de atâtea ori s-au aflat în primele rânduri ale luptei pentru libertatea poporului lor, vor fi și în această oară gravă pentru patria lor și pentru omenire — la datorie!

Ne adresăm vouă, oameni de cultură ai Francei!

SICA ALEXANDRESCU
maestru emerit al artei din R.P.R.,
laureat al Premiului de Stat.

23 August 1944, când pe baricadele Parisului cădeau cel mai bunii fii ai poporului francez, iar asupra Bucureștiului asazașii hitleristi aveau ploaia de bombe ucigătoare. Ultima bombă nazistă căzută în București a distrus Casa lui Millo. Poți să uiți vreodată tristețea actorilor adunați în fața ruinelor Teatrului Național? Urgia hitleristă a lovit atunci și în poporul Francei și în poporul nostru.

A doua fotografie poartă data: 13 octombrie 1941 și arată o „Place de l'Opera” desolată, pustie. Într-un colț stăpânează câteva trăsuri demodate de vreme imperialului. Într-altul, un grup de hitleristi trufăș.

Privese o a treia fotografie, luată în mai 1942. O cafenea în Montmartre, cafenea artiștilor. O siluetă în prim plan: unul din actorii Parisului. Iși ferește supra de obiectiv, dar aparatul fotografic surprinde chiar pancarta pe care slujitorii scenei o poartă în spinare: „Caut de lucru, accept orice serviciu.”

Privese, în sfârșit, și o fotografie luminoasă: Parisul la 23 August 1944. Poporul care a știut odată să dărâme Bastilia, neopoi comunarilor din 1870, au ieșit în stradă să izgonască pe hitleristi. Știu că în clipa aceea pline de avânt au luat parte la lupte înusufleții de o nobilitate — și actorii „Comediei Franceze”. Cifiva dintre ei au plătit cu viața dragostea lor pentru o viață liberă și demnă. În zilele acelea, întreg poporul francez nădăduia că va începe în sfârșit o nouă viață.

În deceniul ce s-a scurs s-a văzut că aceste speranțe au fost înșelate. Astăzi guvernanții Francei sint gata să ferece din nou milioanele Marianei, dind-o pe miinile Wehrmachtului revanșard.

Mă gândesc la ce ar spune patrioții francezi, care s-au jertfit pentru eliberarea patriei lor, dacă ar putea să afle monstruozițata asta fără de hotar: la zece ani de la izgonirea hitleristilor din Paris, foștii asasinii de la Oradour sint înarmați mai temeinic decât cu un deceniu în urmă, ca să se năpustească din nou asupra popoarelor dornice de libertate și pace.

Nu pot să nu-mi amintesc noaptea de

Președintele Republicii Cehoslovacie, tovarășul Antonin Zapotocky, împlinește astăzi 70 de ani. Luptător încercat al mișcării muncitorești și revoluționare din Cehoslovacia, activist de frunte al Partidului Comunist din Cehoslovacia, Antonin Zapotocky și-a închinat întreaga sa viață cauzei eliberării clasei muncitoare cehoslovace, cauzei comunismului.

Născut dintr-o familie de revoluționari, Zapotocky cunoaște de mic copil viața grea a celor ce muncesc. După ce termină cursurile gimnaziului din orașul Kladno, Zapotocky învață meseria de pietrar. La 18 ani, el intră în rândurile tineretului social-democrat și în scurtă vreme devine unul din conducătorii lui. Revoluția din 1905 din Rusia stimulează elanul revoluționar al lui Antonin Zapotocky. În 1907 Zapotocky devine secretar al partidului social-democrat și al organizației sindicale din puternicul centru muncitoresc Kladno. Aici el ia parte la organizarea a numeroase lupte muncitorești. În timpul primului război mondial, Zapotocky este mobilizat pe front, unde cunoaște toate ororile războiului imperialist. Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, pe care tovarășul Zapotocky o salută cu însuflețire, exercită asupra lui o deosebită înrurire.

Un mare eveniment în viața lui Antonin Zapotocky este prima sa vizită în Uniunea Sovietică, în 1920, și înțelegerea cu Lenin la Congresul al II-lea al Internaționalei Comuniste. „Voi merge cu Lenin, cu Rusia Sovietică, cu Internaționala Comunistă” — declară el la reînțoarcerea în Cehoslovacia. El a rămas credincios toată viața acestui angajament.

În mai 1921, clasa muncitoare cehoslovacă și-a făcut partidul ei marxist-leninist, Partidul Comunist din Cehoslovacia. Din încheiere, unde se afla împreună cu alte câteva mii de luptători ai clasei muncitoare, Zapotocky ia parte la întemeierea Partidului Comunist din Cehoslovacia. În anul 1922, după eliberarea din închisoare, Antonin Zapotocky este ales secretar general al P. C. din Cehoslovacia. După anul 1929, în perioada crizei eco-

nomice din lumea capitalistă, Partidul Comunist din Cehoslovacia dezvoltă lupta oamenilor muncii din Cehoslovacia împotriva mizeriei, foametei și șomajului. Conducător al sindicatelor revoluționare, Zapotocky se află în fruntea acestor bătălii de clasă, luptă cu înflăcărare pentru unitatea clasei muncitoare și a mișcării sindicale.

Trădarea burgheziei și a social-democraților de dreapta deschide calea rușinoasei capitulări de la München, care a avizit Cehoslovacia în miinile lui Hitler. A urmat crotopirea Cehoslovaciei de către călii hitleristi. În acei ani negri, cei mai buni fii ai poporului cehoslovac s-au ridicat la luptă împotriva fascismului, zeci de mii dintre ei au pierit în lagărele de exterminare hitleriste. Timp de șase ani, Zapotocky a fost deținut în închisorile și lagărele de concentrare naziste.

După înfringerea armatelor fasciste, Zapotocky se întoarce în Cehoslovacia eliberată de Armata Sovietică. În iunie 1945 el este ales președintele Mișcării Sindicale Revoluționare.

După zdrobirea complotului reacțiunii și al imperialiștrilor în 1948, Antonin Zapotocky intră în noul guvern Gottwald, devenind vicepreședinte al Consiliului de Miniștri. La 14 iunie 1948, când prin voința unanimă a poporului cehoslovac, Clement Gottwald a fost ales președinte al Cehoslovaciei, Antonin Zapotocky este numit președinte al Consiliului de Miniștri; el și-a îndeplinit cu cinste timp de 5 ani această funcțiune. La 21 martie 1953, la moartea lui Klement Gottwald, neuitatul fiu al poporului cehoslovac, tovarășul Zapotocky este ales președinte al Republicii Cehoslovacie.

La a 70-a aniversare a lui Antonin Zapotocky poporul român urează fiului iubit și conducătorului încercat al poporului cehoslovac, prieten sincer al poporului român, multă sănătate și noi succese în munca sa nădușă pentru prosperitatea Republicii Cehoslovacie, prietenia și aliat, pentru continua întărire a prieteniei frățești dintre popoarele noastre.

de muncă în slujba promovării științei și tehnicii în patria noastră.

Iubim locul nostru de muncă, laboratoarele, cărțile noastre și de aceea sintem hotărâți să le apărăm și să luptăm împotriva aceluia care ar încerca să ne turbure munca noastră pașnică.”

Au mai luat cuvântul prof. univ. Ioan Enescu, membru corespondent al Academiei R. P. R., prof. univ. V. Buretureanu, de la Institutul de medicină, prof. univ. Ștefan Procopiu, poetul Gheorghe Lesnea, compozitorul Achim Stola, directorul Filarmonicilor de Stat Moldova, profesor universitar Sandu Ville, de la Institutul de agronomie, și studentul D. Vacaru.

Adunarea intelectualilor din Iași

IASI (coresp. „Științei”) — Ieri după masă, în sala Teatrului Național s-a ținut peste o mie de intelectuali — academicieni, profesori universitari, oameni ai științei, artiști și literaturii, studenți, ingineri și tehnicieni, veniți să-și exprime adevărată față de declarația comună a țărilor participante la conferința de la Moscova.

Adunarea a fost deschisă de prof. Jean Livescu, rectorul universității „Alex. I. Cuza”.

În continuare, a luat cuvântul prof. univ. Cristofor Simionescu, rectorul Institutului Politehnic, care a spus: „Noi vrem să punem toată priceperea și puterea noastră

de muncă în slujba promovării științei și tehnicii în patria noastră.

Iubim locul nostru de muncă, laboratoarele, cărțile noastre și de aceea sintem hotărâți să le apărăm și să luptăm împotriva aceluia care ar încerca să ne turbure munca noastră pașnică.”

Au mai luat cuvântul prof. univ. Ioan Enescu, membru corespondent al Academiei R. P. R., prof. univ. V. Buretureanu, de la Institutul de medicină, prof. univ. Ștefan Procopiu, poetul Gheorghe Lesnea, compozitorul Achim Stola, directorul Filarmonicilor de Stat Moldova, profesor universitar Sandu Ville, de la Institutul de agronomie, și studentul D. Vacaru.

Mitinguri împotriva remilitarizării Germaniei occidentale în regiunile Ploiești și Hunedoara

În cele 421 de mitinguri care s-au ținut în întreprinderile, instituțiile și comunele regiunii Ploiești, oamenii muncii și-au afirmat adevăratul față de declarația conferinței de la Moscova, protestind cu energie împotriva acordurilor de la Paris.

La mitingurile care au avut loc în regiunea Ploiești au participat aproape 150.000 de cetățeni.

Muncitorii, intelectualele și gospodinele din orașul Hunedoara s-au adunat zilele acestea în sala cinematografului „Maxim Gorki”.

„Imperialiștii trebuie să știe — a spus în cuvântul ei Viorica Murgu — că dacă vor încerca să ne distrugă căminele și viața copiilor noștri, poporul nostru, alături de celelalte popoare iubitoare de pace, le va răspunde așa cum se cuvine.”

La clubul muncitoresc „23 August” din Deva s-au întrunit numeroși profesori, ingineri, juristi, medici și muncitori.

Dr. Andronic Răulea a arătat că poporul nostru este hotărât să lupte pentru zădărnirea mașinațiilor întreprinse de cercurile agresive în scopul dezlănțuirii unui nou război mondial.

Franța în fața unei alegeri hotărâtoare

Puternica mișcare de mase care are loc în aceste zile în Franța arată că poporul francez, în covârșitoarea lui majoritate, se opune cu hotărâre reînarmării Germaniei occidentale prevăzută de acordurile de la Paris.

La numeroasele mitinguri și demonstrații care au avut loc în tot cursul acestei săptămâni în orașele și satele Francei, sute de mii de participanți au cerut în unanimitate deputații să respingă aceste acorduri și să sprijine inițiativele favorabile la organizarea unor noi tratative în problema germană și în alte probleme internaționale litigioase. Această revendicare a fost și este prezentată deputaților de sute de delegații cetățenești care șosează la Paris din toate colțurile țării. Numărul semnăturilor pe apelul adresat deputaților în același sens de către mișcarea partizanilor păcii din Franța a atins, încă de la 9 decembrie, cifra de 2,5 milioane. Numeroase personalități de cele mai diferite orientări politice se alătură în fiecare zi adevăratului front național, care s-a alcătuit în lupta împotriva reînvierii militarismului german. Deosebit de reprezentativ din acest punct de vedere a fost grupul din inițiativa cărui s-a ținut la Paris, la 10 și 11 decembrie, o importantă „conferință europeană pentru tratative în problema germană și pentru dezarmarea”, cu participarea a numeroși delegați din Italia, Anglia, Germania occidentală și alte țări ale Europei occidentale.

Dezbatările asupra acordurilor de la Paris, al căror început este fixat pentru miinile luni, în Adunarea Națională, se vor desfășura așa dar în atmosfera de ostilitate profundă și generală care domnește în Franța față de acțiunea antinațională a deputerilor reconstituitei Wehrmachtului. Puternica rezistență pe care poporul francez o opune politici oficiale de reînviere a militarismului german se oglindesc de altfel și pe plan parlamentar. Poziția guvernului Mendès-France, care a reușit să obțină, în luna Iulie a acestui an, o majoritate de 474 voturi contra 14 în sprințului poziției adoptate de delegația franceză la

conferința de la Geneva, s-a subrezit pe măsură ce a ieșit la iveală poziția sa de capitulare față de dicatul american cu privire la reînarmarea Germaniei occidentale. Se poate spune că în prezent poziția parlamentară a guvernului Mendès-France atâră de un fir de păr. În noaptea de 17 spre 18 decembrie guvernul a fost pus în minoritate, deși a făcut apel la „necesitatea” întăriri prestigiului său în condițiile unor „importante tratative internaționale” (de câteva zile se ține la Paris, în prezenta lui Dulles și Eden, sesiunea așa-zisului Consiliu al Pactului Atlanticului). Îndată după aceea, Mendès-France a anunțat că recurge la vechiul mijloc de presune parlamentară pe care-l constituie solicitarea unui vot de încredere, ale cărui rezultate vor fi cunoscute luni, înainte de începerea dezbaterilor asupra ratificării acordurilor de la Paris.

Conflictul dintre parlament și guvern a izbucnit în chestiunea politicii franceze în Indochina, unde Mendès-France duce de asemenea o politică de cedare față de infiltrarea și presiunile Statelor Unite. Acest conflict are însă, și nu poate să nu albă, o legătură și cu chestiunea care domână în prezent viața politică a Francei, chestiunea acordurilor de la Paris. Dacă Mendès-France va fi doborât luni dimineața, dezbaterile asupra ratificării nu vor putea începe potrivit programului fixat. Fiecare zi de amănare a dezbaterilor micșorează însă posibilitatea ratificării. În presă apar în fiecare zi declarațiile a numeroși deputați care, deși s-au pronunțat în trecut în favoarea acordurilor de la Paris, acum le resping ținind desigur seama de presiunea crescândă a opiniei publice.

Pentru aprecierea stării de spirit a parlamentarilor francezi în ajunul începerii dezbaterilor asupra acordurilor de la Paris sint semnificative rezultatele discuțiilor acestor acorduri în comisiile Adunării Naționale. În comisia pentru afacerile externe, raportul favorabil acestor acorduri a reușit să întrunească adevărată numai 16 dintre cei 44 membri ai comisiei. Pe

de altă parte, la 17 decembrie comisia pentru apărarea națională a Adunării Naționale a recomandat, cu 15 voturi contra unu, amânarea dezbaterilor cu privire la ratificarea acordurilor de la Paris, iar comisia financiară s-a pronunțat pentru respingerea acestor acorduri.

Ceea ce se petrece în prezent în Franța arată de fapt destrămarea pozițiilor organizațiilor și adepților acordurilor de la Paris. Mendès-France și sprijinitorii săi din țară și din străinătate au crezut că, dacă vor grăbi ritmul procedurii parlamentare, vor reuși să ascundă poporului francez, până la votul asupra ratificării, grelele consecințe ale acestui act. Dar lupta partizanilor păcii, aceluiași largului front patriotic care s-a constituit încă de pe vremea bătăliei victorioase duse împotriva „comunității defensive europene” și care acum se refacă, își spun cuvântul. Totodată, hotărârile conferinței de la Moscova, declarațiile lui V. M. Molotov și ale celorlalți conducători ai țărilor participante la această conferință, precum și notele adresate de guvernul sovietic guvernului francez, ajută poporul francez să vadă și să înțeleagă primejdia de moarte spre care-l împing autorii acordurilor de la Paris.

O puternică impresie a produs în Franța îndeosebi nota prin care guvernul sovietic a dat, la 16 decembrie, un serios avertisment guvernului francez cu privire la consecințele pe care le va avea ratificarea acordurilor de la Paris. În această notă se arată că încheierea acordurilor de la Paris este în contradicție flagrantă cu obligațiile asumate de Franța prin tratatul franco-sovietic de alianță și asistență mutuală din 1944. Acest tratat prevede luarea de către Franța și Uniunea Sovietică a unor măsuri comune pentru preîntâmpinarea posibilității unei noi agresiuni din partea militarismului german și, în felul acesta, pentru preîntâmpinarea unui nou război în Europa. Guvernul Francei împreună cu guvernele S.U.A. și Angliei, au semnat însă acorduri

care cred... că reluarea dialogului cu Răsăritul va fi mai ușoară când germanii va fi reînarmată” — a fost nevoit să constate, de exemplu, ziarul reacționar „Combat”.

Puternica impresie produsă de nota sovietică în Franța reiese de altfel și din comentariile unor ziare engleze și americane. O serioasă îngrijorare în legătură cu efectele pe care le va avea nota sovietică în sensul sporirii hotărârii de luptă a poporului francez împotriva primejdiei militarismului german apare, de pildă, în comentariul ziarului englez „Yorkshire Post”. După ce constată că nota sovietică arată poporul francez că nu se pot avea relații de prietenie cu U.R.S.S. și cu militarismul german în același timp, ziarul scrie: „Acest argument poate avea greutate în Franța, unde teama de Germania este puternică, iar alianța sovietică este instrumentul tradițional și firesc de a contrabalansa primejdia germană”. Chiar și agenția americană „Associated Press” a declarat: „Pentru francezi, abrogarea tratatului din 1944 ar însemna că Moscova nu mai este angajată... să se ridice în ajutorul Francei în eventualitatea că o Germania remilitarizată ar ataca Franța. Numeroși francezi continuă să se teamă de perspectiva unei Germanii reînarmate, după două învazii în aceeași generație”.

Adevărul este că complotul tăcerii și al deforțării față de documentele sovietice dă greș în Franța. Adevărul este că poporul francez prețuiește alianța cu Uniunea Sovietică pe care o consideră într-adevăr ca o garanție a securității sale, și că el nu se poate împăca cu perspectiva pe care i-o deschide ratificarea acordurilor de la Paris de a rămâne față-n față cu militarismul german și cu sprijinitorii lui din S.U.A. și Anglia.

Sensul real și profund al notei sovietice din 16 decembrie nu poate fi ascuns nici unui patriot francez. Aceasta este senșul unui avertisment prietenesc adresat Francei în clipa în care ea se află în fața unei alternative hotărâtoare. „Acest avertisment — scrie ziarul „Pravda” — este dictat de profundul interes al Uniunii Sovietice față de asigurarea securității Europei și față de destinele Francei ca mare putere, chemată să joace un rol deosebit de important pentru întărirea păcii”.

Răuvoitorii care încearcă să strecoare ratificarea acordurilor de la Paris sub o

La a 70-a aniversare a lui Antonin Zapotocky

negură de minciuni provocatoare pun în treabă ipoteza: de ce tocmai Francei i-a adresat Uniunea Sovietică un astfel de avertisment? Acestora poporul francez este în drept să le răspundă prin astfel de întrebări: oare nu Franța este cea mai interesată dintre țările occidentale în împiedicarea renașterii militarismului german, oare nu ea este țara care a suferit cele mai multe invazii din partea acestui dușman crunt și nemilos al păcii și libertății popoarelor europene, oare nu tocmai actualii guvernanți ai Francei sint cei care încearcă să camufleze, în dosul tratatului franco-sovietic, politica lor agresivă de reînviere a militarismului german?

O grea răspundere apasă în aceste zile asupra guvernului francez, asupra membrilor parlamentului francez. Faptele arată că marea majoritate a poporului francez se pronunță împotriva reînvierii militarismului german. Invățăminte istorice arată că, cu toată diferența dintre orinduirea socială și politică a Francei, pe de o parte, și a Uniunii Sovietice și a celorlalte țări din Răsăritul Europei, pe de alta, interesul vital al tuturorora cere să se mențină și în lupta pentru menținerea păcii și organizarea securității în Europa.

Este evident că în cazul că Franța și celelalte state occidentale nu vor merge pe această cale, ci vor persista pe calea subînării păcii în Europa, popoarele din țările democratice și iubitoare de pace din Europa, printre care și țara noastră, nu se vor lăsa surprinse de evoluția evenimentelor. Ele se vor vedea silite să ia măsurile militare impuse de împrejurări, astfel ca să fie în stare să dea oricărui agresor o lovitură nimeritoare.

Nenumărații prieteni ai Francei din țara noastră și din lumea întreagă continuă să speră cu tărie că în Franța va învinge glasul tăcerii și voința de pace a celor mai largi mase populare, precum și a întregii omeniri.

În aceste clipe hotărâtoare pentru destinele Francei și ale păcii în Europa, poporul român asigură forțele patriotice ale poporului francez care luptă pentru scuturarea și independența patriei lor, că se bucură de simpatia și înțelegerea noastră depună și că victoria lor va fi o contribuție de preț la cauza păcii și colaborării în Europa și în lumea întreagă.

Președintele Republicii Cehoslovacie, tovarășul Antonin Zapotocky, împlinește astăzi 70 de ani. Luptător încercat al mișcării muncitorești și revoluționare din Cehoslovacia, activist de frunte al Partidului Comunist din Cehoslovacia, Antonin Zapotocky și-a închinat întreaga sa viață cauzei eliberării clasei muncitoare cehoslovace, cauzei comunismului.

Născut dintr-o familie de revoluționari, Zapotocky cunoaște de mic copil viața grea a celor ce muncesc. După ce termină cursurile gimnaziului din orașul Kladno, Zapotocky învață meseria de pietrar. La 18 ani, el intră în rândurile tineretului social-democrat și în scurtă vreme devine unul din conducătorii lui. Revoluția din 1905 din Rusia stimulează elanul revoluționar al lui Antonin Zapotocky. În 1907 Zapotocky devine secretar al partidului social-democrat și al organizației sindicale din puternicul centru muncitoresc Kladno. Aici el ia parte la organizarea a numeroase lupte muncitorești. În timpul primului război mondial, Zapotocky este mobilizat pe front, unde cunoaște toate ororile războiului imperialist. Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, pe care tovarășul Zapotocky o salută cu însuflețire, exercită asupra lui o deosebită înrurire.

Un mare eveniment în viața lui Antonin Zapotocky este prima sa vizită în Uniunea Sovietică, în 1920, și înțelegerea cu Lenin la Congresul al II-lea al Internaționalei Comuniste. „Voi merge cu Lenin, cu Rusia Sovietică, cu Internaționala Comunistă” — declară el la reînțoarcerea în Cehoslovacia. El a rămas credincios toată viața acestui angajament.

În mai 1921, clasa muncitoare cehoslovacă și-a făcut partidul ei marxist-leninist, Partidul Comunist din Cehoslovacia. Din încheiere, unde se afla împreună cu alte câteva mii de luptători ai clasei muncitoare, Zapotocky ia parte la întemeierea Partidului Comunist din Cehoslovacia. În anul 1922, după eliberarea din închisoare, Antonin Zapotocky este ales secretar general al P. C. din Cehoslovacia. După anul 1929, în perioada crizei eco-

Lucrările Congresului unional al scriitorilor sovietici

MOSCOVA 17 (Agerpres). — TASS Ședința din după-amiaza zilei de 16 decembrie a Congresului unional al scriitorilor sovietici a fost prezidată de scriitorul ucrainean Pavlo Ticina. Delegații invitați au ascultat raportul lui Boris Polevoi despre literatura sovietică pentru copii.

În ultimii 20 de ani au scris cărți pentru copii 1.500 autori, scriitori, poeți, dramaturgi, oameni de știință, pedagogi, exploratori, oameni cu renume și experiență. Raportorul a subliniat că în rândurile tinerilor cititori se bucură de o deosebită popularitate operele lui Nikolai Ostrovski, Valentin Kataev, Arkadii Gaidar, Aleksandr Fadeev, Veniamin Kaverin și ale multor alți scriitori. Eroi favoriți ai copiilor și tineretului sînt în acest timp figuri atrăgătoare și originale ca Ceapșev, Pavel Koriagin, Zola Kosmodemianskaia, precum și membrii glorioasei pleiade a Tinerei Găzli.

Poezii sovietice au creat pentru copii numeroase versuri bune. Operele lui Samuil Marsak, de pildă, au apărut pînă astăzi în 661 de ediții, ale lui Kornel Ciukovski — în 450 de ediții, cărțile lui Agnia Barto — în 435 ediții. Tinerii cititori au îndrăgit poeziile lui Serghei Mihalkov, Eleni Blaghimina, Nataliei Zabla și ale multor alți poeți.

Operele literaturii sovietice pentru copii se bucură de popularitate și peste hotarele Țării Sovietice. Alături de opere remarcabile care dezvăluie bogata lume spirituală a eroilor lor, mai există cărți care nu corespund cerințelor tinerilor cititori sovietici. Cauza principală a insuccesului unei serii de scrieri — a subliniat Polevoi — este faptul că aceștia nu cunosc îndeajuns viața, că sînt rușii de realitate.

În aceeași ședință Samed Vurgun, cunoscut poet azerbaidjan și traducător în limba azerbaidjană a numeroase lucrări din literatura rusă și străină, a prezentat raportul despre poezia sovietică. Samed Vurgun a acordat o mare atenție tradițiilor internaționalismului în poezia sovietică. Poezia sovietică, a spus el, este măreț și este unitară, deși răsună în limbile multor naționalități. Ea este poezia frăției și prieteniei popoarelor libere, care cîntă în toate limbile țării noastre patria socialistă. Patriotismul sovietic constituie forța motrice a poeziei sovietice.

Lupta pentru tot ce este înaintat, progresiv — iată tema principală, inspirată de viață, a poeziei sovietice, a declarat Samed Vurgun. În centrul gândirii noastre poetice trebuie să se afle imaginea mărețului a omului nou, socialist, făuritorul noii societăți, în toate bogățiile activității sale multilaterale, cu înalte sale calități morale și nobilele sale idealuri.

După raportul comisiei de validare, prezentat de scriitorul Lev Nikulin, a urmat coraportul lui Konstantin Simonov despre proza artistică sovietică. Evenimentele care s-au petrecut în ultimii 20 de ani în proza sovietică, a spus el, trebuie privite în legătură directă cu evenimentele petrecute în viața poporului, insistîndu-se în primul rînd asupra cărților care au avut un rol remarcabil în viața societății și care datorită calităților lor artistice au rezistat încercărilor timpului.

Simonov a vorbit despre principalele perioade de dezvoltare a prozei în ultimii 20 de ani. În prima perioadă (1934—1941) au fost create trei epoci care în cursul anilor au rămas întipărite în conștiința cititorilor sovietici: „Viața lui Klim Samghin” de M. Gorki, „Pe Dunle liniștit” de M. Șolohov și „Calvarul” de A. Tolstoi. Imediat după aceste puternice opere epice au urmat „Așa s-a călît oțelul” de N. Ostrovski și „Poemul pedagogic” de A. Makarenko.

Trecînd la anii eroici al Marelui Război pentru Apărarea Patriei, raportorul a arătat că cele mai bune opere din această perioadă au o trăsătură comună, în cea mai mare măsură proprie întregii literaturii sovietice din anii războiului și anume unitatea dintre scriitori și popor.

Vorbînd apoi despre literatura anilor de după război, Simonov a analizat trăsăturile caracteristice generale ale dezvoltării ei. Acestea sînt în primul rînd dinamismul forțelor tinere, venirea în literatură a numeroși scriitori noi, căștigarea unor largi cercuri de cititori de către operele aparținînd literaturii naționale frățești traduse în limba rusă.

În prezent, realismul socialist se dezvoltă ca metodă principală a literaturii, pretinzîndu-se a fi univoc pentru popor. Scriitorul sovietic care-și făurește operele pe baza metodei realismului socialist înregistrează toate aspectele omului, dar tubeste în el numai ceea ce îl duce spre viitor. El nu închide ochii pentru a nu

vedea ceea ce este meschin, dar consideră firesc pentru om ceea ce este nobil. El înțelege slăbiciunile omului, dar vrea să cultive în el forța.

Simonov a subliniat necesitatea creării unei atmosfere de profund respect față de măiestrie.

MOSCOVA 18 (Agerpres). — TASS Cel de al II-lea Congres unional al scriitorilor sovietici a trecut la discutarea rapoartelor și coraportelor. „Cu privire la situația și sarcinile literaturii sovietice”, „Literatura pentru copii și tineret” și „Poezia sovietică”.

Ședința din dimineața zilei de 17 decembrie a fost deschisă de scriitorul cazah Gabdien Mustafin. A luat apoi cuvîntul romancierul Vilis Lašis, care a vorbit despre înflorirea literaturii naționale letone în anii puterii sovietice. În Letonia burgheză, a spus el, numai cu 15 ani în urmă, tirajul obișnuit al unei cărți nu depășea 2.000 de exemplare. În prezent, romanele și nuvele cu un tiraj de 40.000 exemplare se vînd în câteva zile. Viața liberă a poporului leton, munca sa creatoare însușește pe scriitorii la crearea unor opere care se editează în numeroase limbi ale popoarelor U.R.S.S. și de peste hotare.

Scriitorul Lev Kasil, care scrie pentru tinerii cititori, și-a consacrat cuvîntarea problemelor dezvoltării literaturii pentru copii.

Emoționantă a fost înțînirea delegaților la congresul de tinerii pionieri. De la tribuna congresului, pionierii au urat scriitorilor noi succese în creație.

Despre viața și creația scriitorilor din Siberia a vorbit Gheorghii Markov. El a arătat că Uniunea scriitorilor sovietici trebuie să ajute mai mult pe scriitorii din regiunile periferice. În aceste regiuni, a spus Markov, viața se dezvoltă rapid și scriitorii nu au dreptul să rămîna în urma ei. Scriitorului îi se cere multă măiestrie pentru a reda în toată plenitudinea ei această viață intensă și complexă.

Delegații la congres și oaspeții au înțîmpinat cu căldură pe scriitorul Ciou Ian, care, în numele milioanele de cititori ai Chinei populare, a salutat din inimă pe scriitorii sovietici.

În ședința din după-amiaza zilei de 17 decembrie a celui de al II-lea Congres unional al scriitorilor sovietici a continuat discuția cu privire la problemele creației literare. Au luat cuvîntul scriitorii lituanian Antanas Vieniulis, Suleiman Rahimov, reprezentant al scriitorilor din Azerbaidjan, scriitorul ucrainean Oles Gonciar, poetul gruzin Irakli Abasidze. Ei au vorbit cu un sentiment de profundă satisfacție despre importanțele progrese înregistrate de literaturile republicilor lor în ultimii 20 de ani.

A luat apoi cuvîntul scriitorul Ilya Ehrenburg. Literatura noastră, a spus el, contribuie la creșterea spirituală a poporului sovietic. Ea datorează importanța ei poporului în rîndurile căruia ea a luat naștere, poporului care construiește viitorul pe bazele dreptății și omeniei.

Ehrenburg a vorbit apoi despre decădere literaturii burghize din Occident.

Referîndu-se la creația scriitorilor sovietici, Ilya Ehrenburg a subliniat că literatura sovietică trebuie să fie veridică; or, unii autori, prezentînd pe eroii lor în colorii brandașii, nu fac decît să-i sîrăcească din punct de vedere spiritual. Un scriitor nu este un observator al vieții, el este un făuritor al ei.

Trăim vremuri minunate — a spus în continuare Ehrenburg. Sub ochii noștri dispar unele laturi negative ale vieții. Principiile înalte ale solidarității internaționale, ale adevăratei democrații socialiste, grija față de soarta fiicăruia, adică umanismul nostru sovietic, se afirmă tot mai mult și triumfă.

Congresul nostru, a spus în continuare vorbitorul, se desfășoară într-un moment de mare importanță pentru viitorul Europei și al lumii întregi: popoarele știu că mina întinsă a Uniunii Sovietice — țară puternică și iubitoare de pace — poate salva omenirea de calamități nemaîntîlnite.

Prieteni! Dușmanii umanismului, dușmanii progresului, dușmanii poporului caută să oprească mersul vremii. Ei amenință să înceapă viitorul în singe. Vom apăra din răspuneri pacea, dar dacă niște smîntîni vor îndrăzni să ridice mina pentru a lovi în speranța întregii omeniri, ei se vor izbi de un popor care dispune nu numai de o armată puternică și de o industrie înaintată. Ei se vor izbi de un popor care are o inimă mare și o literatură mare.

Jor din R.S.S. Moldovenească, Andrei Lupan. Delegații și oaspeții au mai ascultat coraportul lui Aleksandr Korneicuk despre dramaturgia sovietică. Congresul a fost salutat de Leon Kruczkowski, laureat al Premiului Internațional Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare”, președinte al Uniunii scriitorilor polonezi.

Declararea lui Molotov, a spus Șighe-mițu, a fost o surpriză. Faptul că Rusia, care a respins tratatul de pace de la San-Francisco, a făcut această declarație constituie un vîdit pas înainte. Trebuie să urmărim cu atenție evoluția evenimentelor în viitor.

El nu a anunțat însă ce măsuri va lua guvernul japonez în acest sens. Potrivit altor informații primite din Tokio, guvernul japonez, ținînd seama de starea de spirit a cercurilor comerciale și industriale, consideră că, încă înaintea normlizării relațiilor, trebuie să încheie o declarație arbitrală cu privire la situația economică a țărilor slab dezvoltate și raportul comisiei pentru situația femeilor.

Partidul socialist de stînga a dat publicității o declarație în care se spune că în scopul obținerii unui tratat de pace multilateral, Japonia trebuie să treacă imediat la reglementarea relațiilor diplomatice cu Uniunea Sovietică și China. „În acest scop, se subliniază în declarație, țara noastră trebuie să probeze declarația lui Molotov și să treacă imediat la tratative”.

Nota guvernului U. R. S. S. adresată guvernului Norvegiei

MOSCOVA 18 (Agerpres). — TASS transmite:

După cum s-a mai anunțat în presă, la nota guvernului sovietic din 13 noiembrie, cu privire la ținerea unei conferințe generale europene în problema creării unui sistem de securitate colectivă în Europa, au fost primite la 29 noiembrie note de răspuns din partea guvernelor Norvegiei, Danemarcei, Belgiei, Olandei, Luxemburgului, Italiei, Greciei, Turciei și Islandei.

La 17 decembrie, Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S. a trimis ambasadei norvegiene la Moscova următoarea notă a guvernului sovietic adresată guvernului Norvegiei:

Guvernul sovietic, luînd cunoștință de răspunsul primit la 29 noiembrie din partea guvernului Norvegiei la nota guvernului U.R.S.S. din 13 noiembrie a.c., în care a fost expusă propunerea sa referitoare la convocarea la Moscova sau la Paris la 29 noiembrie a unei conferințe generale europene în problema creării unui sistem de securitate colectivă în Europa, consideră necesar să atragă atenția guvernului norvegian asupra următoarelor:

În nota sa, guvernul Norvegiei a comu-

nica refuzul său de a participa la conferința statelor europene în problema securității colective în Europa propusă de guvernul sovietic de comun acord cu guvernele Republicii Populare Poloneze și Republicii Cehoslovace. Refuzînd să participe la menționata conferință, guvernul norvegian nu a prezentat la rîndul său nici un fel de propuneri în această problemă de importanță vitală pentru toate popoarele europene. În loc de a contribui la unificarea eforturilor tuturor statelor europene în vederea asigurării păcii și preîntîmpinării reinvierii primejdiei militarismului german — deși poporul Norvegiei ca și celelalte popoare europene au resimțit deopotrivă în cursul ultimului război urmele agresivității acestuia — guvernul norvegian s-a angajat pe ceea ce sprijinul acordurilor de la Paris privitoare la remilitarizarea Germaniei occidentale și la atragerea ei în blocul militar îndreptat împotriva statelor iubitoare de pace din Europa.

Guvernul sovietic continuă să fie convins că o adevărată securitate pentru toate popoarele Europei, mari și mici, poate fi asigurată numai prin renunțarea la planurile de remilitarizare a Germaniei și de atragere a ei în grupări militare și prin

crearea în Europa a unui sistem eficace de securitate colectivă, bazat pe participarea tuturor statelor europene, indiferent de orînduirea lor socială și de stat.

Această poziție a fost pe deplin sprijinită de guvernele Republicii Populare Poloneze, Republicii Cehoslovace, Republicii Democratice Germane, Republicii Populare Ungare, Republicii Populare Romîne, Republicii Populare Bulgaria și Republicii Populare Albania, ai căror reprezentanți au participat la conferința țărilor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa, care a avut loc la Moscova între 29 noiembrie și 2 decembrie, precum și de guvernul Republicii Populare Chineze, al cărui reprezentant a participat la conferință în calitate de observator.

La prezenta notă este anexat textul declarației guvernelor țărilor europene adoptată de conferința de la Moscova și care exprimă punctul lor de vedere în legătură cu situația creată în prezent în Europa.

Note similare au fost adresate guvernelor Danemarcei, Belgiei, Olandei, Luxemburgului, Italiei, Greciei, Turciei și Islandei.

Fixarea datei alegerilor pentru Sovietul Suprem al R. S. F. S. R.

MOSCOVA 18 (Agerpres). — TASS La 18 decembrie, Prezidiul Sovietului Suprem al R.S.F.S.R. a emis un decret prin care se fixează ziua de 27 februarie 1955 ca dată pentru organizarea alegerilor pentru Sovietul Suprem al R.S.F.S.R. și pentru Societate de deputați ai oamenilor muncii, de ținut, regionale, de districte, raionale, orașenești, sătești și de așezări din R.S.F.S.R.

Numeroși deputați laburști condamnați declarațiile războinice ale lui Nutting

LONDRA 18 (Agerpres). — Ziarul londonez „Daily Worker” relatează că 40 deputați laburști au semnat o moțiune în care condamnă declarația lui Nutting prin care a amenințat că Anglia va lupta alături de Cian Kai-și împotriva eliberării Taiwanului de către poporul chinez.

Ziarul adaugă că în Camera Comunelor se va cere ministrului Afacerilor Externe, Eden, să dezaprobe declarația lui Nutting.

Nehru se pronunță împotriva uneltirilor americane față de China

DELHI 18 (Agerpres). — După cum relatează comentatorul de politică externă al ziarului „Statesman”, în ședința din 17 decembrie a grupului parlamentar al partidului Congres național indian, Nehru s-a pronunțat pe un ton aspru împotriva procedurii adoptate de O.N.U. la discutarea „plîngerii” americane în legătură cu cei 11 spioni condamnați în R. P. Chineză. Nehru a declarat că este destul de ciudată adoptarea de către O.N.U. a rezoluției care condamnă China, în absența acestora din urmă și fără să fi fost întreprinse măsuri pentru cercetarea faptelor care sînt contestate. Nehru a subliniat că există o vădită contradicție în acțiunile O.N.U., care nu recunoaște guvernul Republicii Populare Chineze și care condamnă totodată acțiunile acestei țări.

Nehru a declarat în continuare că rezoluția adoptată nu este deloc fericită și nu face decît să complice lucrurile.

Sosirea președintelui Iugoslaviei, Tito, la Delhi

LONDRA 18 (Agerpres). — După cum transmite corespondentul agenției Reuter, la 17 decembrie a sosit la Delhi președintele Iugoslaviei, Tito. La gară el a fost înțîmpinat de președintele Indian, Radhendra Prasad, și de primul ministru, Nehru.

PE SCURT

● Potrivit relațiilor ziarelor braziliene, la 9 decembrie adunarea legislativă a statului Sao-Paulo a sprijinit cu o majoritate covârșitoare de voturi propunerea unor deputați ca guvernul brazilian să stabilească relații cu U.R.S.S., Republica Populară Chineză și cu celelalte țări de democrație populară. Ziarele relatează că fostul ambasador al Braziliei în U.R.S.S., Mario Brandao Pimentel, a declarat de asemenea că el consideră oportună restabilirea relațiilor cu Uniunea Sovietică. El a arătat că în U.R.S.S. se pot cumpăra mărfuri necesare Braziliei.

● După cum transmite corespondentul agenției United Press, purtătorul de cuvînt al Casei Albe a anunțat că Nelson Rockefeller, coproprietarul marelui concern petrolifer american „Standard Oil of New-Jersey”, care este depeștul celui mai agresiv curs al politicii externe americane, a fost numit „consilier special al președintelui Eisenhower pentru problemele strategiei războiului rece și politicii externe”.

● Potrivit informațiilor primite din Tokio, pînă la 16 decembrie cererea cu privire la interzicerea armelor atomice și cu hidrogen a fost semnată de peste 20.030.000 japonezi, adică de 25% din populația Japoniei.

● Ziarele daneze au publicat comunicatul consiliului pentru controlul prețurilor, anunțînd că prețurile la piinea albă și neagră au fost din nou majorate.

SPECTACOLELE DE AZI

TEATRE: Teatrul de Operă și Balet al R.P.R.: Gio-cio-san (ora 10.30), Rusalka (ora 19.30); Teatrul de Stat de Operă: Auliana (ora 10.30), Anna Lugojana (ora 19.30); Național „I. L. Caragiale” (Studio): Visul (ora 10), Licență (ora 19.30); Platon Krețci (ora 19.30); Național „I. L. Caragiale” (Comedia): Fata fără zestre (ora 10), Floarea purpurie (ora 15), Revizorul (ora 19.30); Municipal: Visul unei nopți de vară (ora 10 și ora 15), Lumina de la Ulmi (ora 19.30); Tineretului: Drumul soarelui (orele 10 și 19.30); Studio: Actorul de Film „C. Nottara”; Micii burghezi; Armatul (B-dul G-ral Măgheru); Masenka (orele 10 și 19.30); Avarul (ora 15); Armatul (Calea 13 Septembrie); Văicua Vodă (ora 10); Cîntec despre marșul lui Negru (ora 19.30); Municipios C.F.R. (Giulești): Sluga la dol stăpîni (ora 10); Vinovați fără vină (ora 15); Titanic vals (ora 19.30); Ansamblul de Estradă al R.P.R.: Miniaturi pe portavio (ora 11), Fără mînuși (ora 15) și Concert de muzică ușoară românească (ora 20.15); în sala din Calea Victoriei: Magazin de stat (ora 19.30), în sala din str. Alex. Popov, nr. 23; Circuit de Stat: Primul spectacol (ora 16 și ora 20); Teatrul Evreiesc de Stat: Cu sare și piper; Teatrul „Bendicic”: Cîșcînului (ora 11); Bătălii și vîntul (ora 16) și Amor pe sfîr (ora 19); în sala Baruch Berea; Ansamblul de păpuși al Teatrului Armat: Tîc și Rîc la teatrul de păpuși (ora 19) și Capra cu trei iezi (ora 16); în sala „Modern” din B-dul 6 Martie nr. 21.

CINEMATOGRAFIE: Patria, I. C. Frimu: Cel trei mușchetari; Republica, București: De doi bani speriș; Infărățire între popoare, Mosilor: Epava din largul mării; Timpuși noi, Tineretului, Elena Pavela: Campusul mondial de fotbal; Lumina, 29 August: Cîntec de nevestă; Victoria: Ogoare întîlnite; Arta: Iulius Fucik, Vineri 13; Popular: Intr-un port înmărmărit; Maxim Gorki: Ludwig van Beethoven; Văzile Rădăci: Copilul Dunării; Gh. Doja, Libertății: Prima vartă pe gheață; M. Eminescu: Marile speranțe; Miorita, Unirea: Profesorul Fabre; Alex. Popov: Circuit (ora 8 Martie); Hamlet; Donca Sîmo: Descoperirea misterioasă; Constantin David: Poemul dragostei; Ilie Plîntaru: O noapte la Veneția; Muzica Asistenților.

CONCERT SIMFONIC

Azi, 19 decembrie, postul de radio transmite din sala Ateneului R.P.R. la ora 10.30, de programul nr. 1, concertul simfonic al orchestrei Filarmonice de Stat din București, dirijat de Mircea Basarab. Programul concertului cuprinde: Divertisment în stil clasic de Sergiu Natra; Concert pentru două violonceli și orchestră de Haniel; — orchestrația de Alired Alexandrescu (solisti Radu Aldulescu și Vladimir Orlov) și Concertul nr. 2 în fa minor pentru pian și orchestră de Clodio (solist Minoru Katz).

Puternice ecouri la nota guvernului sovietic adresată guvernului Franței

FRANȚA

PARIS 18 (Agerpres). — Nota guvernului sovietic adresată guvernului Franței la 16 decembrie a produs o puternică impresie asupra cercurilor vieții publice și politice franceze. Această notă este larg comentată de ziarele pariziene, care au publicat textul integral sau o expunere foarte amplă a notei.

Presă de dreapta manifestă o neliniște vădită în legătură cu influența pe care nota o poate exercita asupra opiniei publice franceze și a deputaților din Adunarea Națională. Ziarul „Le Figaro” este îngrijorat de seriozitatea argumentelor cuprinse în nota sovietică.

Ziarul „Franc Tireur” a publicat o expunere relativ amănunțită a conținutului notei sub titlul „Moscova declară că ratificarea acordurilor de la Paris ar anula tratatul franco-sovietic”. Ziarul „L'Aurore” citează următoarea declarație a lui Mendès-France cu privire la nota sovietică: „În urma primirii acestei note, nu intenționez să amîn data deschiderii dezbaterilor în Adunarea Națională”.

Această declarație nu l-a împiedicat pe Mendès-France să recunoască că prin tratatul franco-sovietic din 10 decembrie 1944 Franța s-a obligat să nu intre în nici un fel de alianțe îndreptate împotriva U.R.S.S.

Cercurile parlamentare franceze au reacționat de la nota guvernului sovietic. După cum anunță ziarul „L'Humanité”, deputatul socialist Capdeville a declarat la 16 decembrie pe culoarele Adunării Naționale: „Acum totul este clar. Acum nu se mai poate discuta inutil despre consecințele acestor acorduri (de la Londra și Paris)”.

Generalul Aumeran, deputat „independent”, a spus: „Nota sovietică nu mă miră. Nu poți pregăti ceva împotriva cuiva și să afirmi tot odată că-i ești prieten. Nu se poate să pregătești o ar-

mată germană împotriva U.R.S.S. și să te declari aliatul ei.”

Uniunea Sovietică nu vrea război, dar și mai puțin vrea o armată germană, deoarece cunoaște atrocitățile săvîrșite de această armată...”

PARIS 18 (Agerpres). — TASS Ziarul „Le Monde” dezminte afirmațiile ziarelor burghize care, susținînd planurile de înarmare a Germaniei occidentale, declară că acordurile de la Paris ar anula tratatul franco-sovietic. „A înarma Germania occidentală împotriva voinței unuia din principalii învingători ai Germaniei — scrie „Le Monde” — înseamnă a legaliza în mod oficial rupearea alianțelor”. Rușii, recunoaște ziarul, „au tot dreptul să afirme că o astfel de „schimbare a situației”, provocată de acordurile de la Paris, este incompatibilă cu articolele tratatului din anul 1944”.

ANGLIA

LONDRA 18 (Agerpres). — TASS Presă engleză acordă o atenție deosebită notei din 16 decembrie a guvernului sovietic adresată guvernului Franței.

Observatorul diplomatic al ziarului „Times” subliniază că nota nu poate fi trecut sub tăcere în Franța, deoarece „tradițiile prieteniei franco-sovietice s-au înrădăcinat adînc în cercurile politice franceze”.

Referîndu-se la faptul că ratificarea de către Adunarea Națională franceză a acordurilor de la Paris anulează tratatul franco-sovietic de alianță și asistență mutuală, corespondentul din Paris al ziarului „Times” scrie: „Pentru mulți francezi tratatul franco-sovietic încheiat în 1944, făcînd în timpul războiului împotriva germanilor... reprezintă ceva mai mult decît un simplu petic de hirtie”. Corespondentul arată că va fi ușor să se dovedească că este vorba de „renunțarea la această

orientare prețioasă a politicii în favoarea alianței cu același dușman împotriva căruia au luptat popoarele franceze și sovietice în anul 1944, precum și în favoarea acordului cu privire la reînarmarea Germaniei”. Corespondentul subliniază neliniștea provocată de nota sovietică în cercurile oficiale de la Paris.

După părerea ziarului „Daily Sketch”, în sara zilei de 16 decembrie s-a ivit la Paris primejdia unei noi crize în problema înarmării Germaniei occidentale.

În legătură cu hotărîrea comisiei pentru apărarea națională a Adunării Naționale franceze, corespondentul de la Paris al ziarului „Times” este nevoit să recunoască că ea amintește din nou că „tratale de la Londra și Paris... și-au pierdut acum aproape în întregime orice popularitate”.

ELVEȚIA

BERNA 18 (Agerpres). — Ziarele elvețiene de dreapta, exprimîndu-și speranța că Adunarea Națională va ratifica acordurile de la Paris, sînt totodată îngrijorate de starea de spirit a opiniei publice din Franța. Astfel, comentatorul ziarului „La Suisse” își exprimă teama că nota sovietică adresată guvernului francez poate avea un efect destul de puternic, deoarece în Franța este răspîndită părerea că „o alianță cu rușii este o contrapondere necesară securității Franței”.

Corespondentul din Paris al ziarului „Journal de Genève” relatează că nota sovietică a produs o puternică impresie „și nu numai asupra celor trei (este vorba de Mendès-France, Dulles și Eden — N. R.), dar și în culoarele palatului Bourbon” (reședința Adunării Naționale).

Corespondentul scrie că „și fără aceasta există de pe acum un număr mare de partizani ai tratativelor cu Rusia înainte de reînarmarea Germaniei. Acum, numărul lor va fi și mai mare”.

Inchiderea sesiunii Adunării Generale a O. N. U.

NEW YORK 18 (Agerpres). — TASS transmite: La 17 decembrie a avut loc ședința plenară de închidere a celei de a 9-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U.

Incheierea lucrărilor sesiunii Consiliului Economic și Social al O. N. U.

NEW YORK 18 (Agerpres). — TASS La 16 decembrie a avut loc ședința de închidere a celei de a 18-a sesiuni a Consiliului Economic și Social al O.N.U. (C.E.S.), în cadrul căreia a fost aprobat programul de lucru al Consiliului pe anul următor, în care figurează și problemele ivite în legătură cu hotărîrea celei de a 9-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U. În cursul discutării programului, reprezentantul U.R.S.S., G. F. Saksin, a declarat că cea de a 20-a sesiune a C.E.S. urmează să examineze propunerea delegației sovietice cu privire la admiterea Albaniei, Egiptului, Ungariei și Romîniei în Comisia Economică O.C. pentru Europa. În urma unui schimb de păreri Consiliul a hotărît să examineze această propunere a delegației sovietice cu prilejul discutării raportului Comisiei Economice O.N.U. pentru Europa la cea de a 20-a sesiune a C.E.S.

În urma dezbaterilor, Consiliul a hotărît să includă pe ordinea de zi a celei de a 19-a sesiuni a C.E.S. punctul propus de delegația U.R.S.S. cu privire la ordinea examinării plîngerilor împotriva încălcării drepturilor sindicatelor. Pe ordinea de zi au mai fost incluse, problema situației economice a țărilor slab dezvoltate și raportul comisiei pentru situația femeilor.

Demisia guvernului finlandez

HELSINKI 18 (Agerpres). — TASS După cum transmite Biroul telegrafic finlandez, primul ministru Kekkonen a vizitat la 17 decembrie pe președintele republicii, Paasikivi, și l-a înmînat o declarație în legătură cu demisia guvernului.

În declarație se arată că, deoarece minoritatea din Seim a împiedicat intrarea în vigoare de la începutul anului 1955 a legii cu privire la impunerile economice extraordinare ale guvernului, și deoarece guvernul nu poate să-și asume răspunderea pentru situația care se creează în felul acesta, guvernul își înaintază demisia. Președintele a primit declarația arătînd că va da răspunsul după ce va duce tratative cu reprezentanții fracțiunilor Seimului.

La 17 decembrie, președintele republicii a fost vizitat de președintele Seimului, Fagerholm.

Comisia financiară a Adunării Naționale franceze s-a pronunțat împotriva ratificării acordurilor de la Paris

PARIS 18 (Agerpres). — După cum relatează agenția France Presse, la 17 decembrie, comisia financiară a Adunării Naționale franceze s-a pronunțat împotriva ratificării acordurilor de la Paris și

Londra, cu privire la reînarmarea Germaniei occidentale. Comisia a adoptat, cu 18 voturi contra 10 și 11 abțineri, raportul care se pronunță împotriva ratificării.

Tratativele dintre Dulles, Eden și Mendès-France

PARIS 18 (Agerpres). — TASS La 16 decembrie, secretarul de stat al S.U.A., Dulles, și ministrul Afacerilor Externe al Angliei, Eden, care au sosit la Paris pentru a participa la sesiunea Consiliului Uniunii nord-atlantice, au conferit cu Mendès-France, președintele Consiliului de Miniștri și ministrul al Afacerilor Externe al Franței. După părerea unor comentatori, scopul principal urmărit de Dulles la aceste tratative era de a exercita o nouă presiune asupra cercurilor guvernante din Franța pentru a obține ratificarea de către parlamentul francez a acordurilor de la Londra și Paris cu privire la înarmarea Germaniei occidentale.

Ziarele democratice arată că Mendès-France s-a referit la dificultățile provocate îndeosebi de problema Saarului. Potrivit informațiilor apărute în presă, Dulles și Eden au asigurat pe seful guvernului francez că-i vor acorda sprijin arătînd că S.U.A. și Anglia sînt gata să garanteze statutul Saarului stabilit prin acordul franco-german din 23 octombrie, dacă Parisul și Bonnul vor cere concomitent aceasta. Miniștrii au discutat de ase-

menea situația din Indochina deși, după cum se pare, această problemă nu privește decît Franța și Indochina. În ultima vreme, această politică a dus la agravarea condiției din Indochina, la înălcarea condițiilor armistițiului. Toate acestea au provocat în Franța o îngrijorare serioasă, care și-a găsit expresia, între altele, în dezbaterile care au avut loc în ședința comisiei financiare a Adunării Naționale cu privire la bugetul pe anul viitor al Ministerului pentru problemele statelor asoci